

KRISZTUSI PEDAGÓGIA

Minden nevelés elengedhetetlen feltétele közé tartozik, hogy a nevelő ismerje neveltjeit, és a szükségnek megfelelően mellettük is legyen. Sokszor ennek hiánya következtében eredménytelen az emberi nevelés. Isten nevelőművészete már ezekben az alapvető követelményekben is felülmúl bennünket. Nemcsak azt tudja, hogy mi van most bennünk, hanem azt is, hogy mi lesz.

Jézusról elsősorban mint pedagógusról,

mint nevelőről beszélünk. Jézus tudása kortársai előtt érthetetlenül nagy. „Soha senki nem beszélt így, mint ez az ember” (Jn. 7.46). Jézus erre adott evangéliumi válasza: Az én tanításom nem a magamé, hanem azé, aki engem küldött” (Jn. 7.16). Tudásához hasonlóan többek között igazságossága is érthetetlenül tökéletes. Jézus kérlelhetetlenül leplezte a gazdagok és befolyásosak hibáit, és értékelni tudta a lenézettek, bűnösök szemernyi jó szándékát. Vannak ne-

velők, akik a gazdagabb, befolyásosabb háttérrel rendelkező tanulókat előnyben részesítik a szegényebb, egyszerűbb társaikkal szemben.

Bármennyire megfoghatatlan Jézus tudásának és igazságosságának nagysága, úgy tűnik, **szerep** még nagyobb. Az isteni nevelésnek a legjellegzetesebb vonása a szeretet. Szeretetének példája felülmúlja a szeretet-himnusz utólérhetetlen szárnyalását.

(folytatás a 2. oldalon)

Szent István egyházközség – Debrecen

10. oldal

Közelkép Csóra Miklós vállalkozóval

4–5. oldal

Útban hazafelé

13. oldal

Örökfogadalomtétel Debrecenben

17. oldal

(folytatás a címloldalról)

A szeretethimnusz arra tanít, hogy felebaráti szeretetünk csúcsa, ha még gondolatban is: mindent eltűrünk, elviselünk. Nem beszél arról, hogy mit kell tennünk, inkább a bensőt hangsúlyozza (I Kor. 13.). Jézus példája többet mond, mint saját tanítása. Az utolsó vacsorán a lábmosó Jézus példája ennél többre tanít: nemcsak türelmesnek, jóságosnak kell lennünk, hanem alázatos tettekkel is meg kell mutatnunk jóindulatunkat.

Ha Jézusnak az emberekre való hatását tekintjük, két fő megállapítást kell tennünk. Jézus egyénisége és előadásmódja nagy hatással volt az emberekre. Csodálták, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van (M 7, 28-29). Hatásának legmélyebb magyarázata mégsem egyéniségében van, hanem a kegyelemben: „senki sem jöhet hozzám, hacsak nem vonzza őt az Atya, aki engem küldött” (Jn 6,44).

Minden nevelés elengedhetetlen feltétele közé tartozik, hogy a nevelő ismerje neveltjeit, és a szükségnek megfelelően mellettük is legyen.

A KRISZTUSI PEDAGÓGIA JELLEMZŐI

Jézusnak különös gondja van az eltévedt bárányokra. A pedagógusok könnyen beleesnek abba a hibába, hogy valamelyik neveltjük ügyét lezártak tekintik rosszindulata vagy élete miatt. Jézus számára ezek az emberek a legfontosabbak. Ha Jézus lelkületét, pedagógiáját át akarjuk venni, akkor nekünk is késznek kell lennünk otthagyni a kilencvenkilenc igazat, akiknek nincs szükségünk bűnbánatra.

„A megtroppant nádat nem töri el” (Mt 12, 20). Ez a mondat nagy tapintatot és türelmet igényel, sokszor rendkívüli önfegyelmet kíván, amely lélektanilag aligha sikerülhet nagy szeretet nélkül.

„Szelíd és alázatos” (Mt 11,29). XXIII. János pápa ebben látta összefoglalva a krisztusi pedagógiát: „Sosem tágitok attól a módszertől, amely minden dologban alázatosságra és szelidségre indít, bármilyen hatást vagy kisértést éreznek is ezzel ellentétben. Kedveség tehát mindig, amelyben nincs gyávaság...” (Egy lélek naplója 267. o.).

Valóban szereti a bűnösöket. Más dolog keresni az eltévedteket, és ismét más valóban a bűnösök barátjának lenni. Ehhez elsősorban az kell, hogy lássuk meg az értékeket az eltévedt báránykákban. A barátság érezhető szeretetet tételez fel, ami Jézusban valóban megvolt a bűnösök iránt.

Imádkozik neveltjeiért. Épp egy nagyon nehéz nevelési esettel kapcsolatban hívta fel erre Jézus az apostolok figyelmét (Mt 17,21 – megszállott).

Megfelelő tudás. Krisztus tudása szá-

munkra elérhető. Közelebb áll hozzánk az apostolok példája, akik két forrásból tanultak: Jézus szóbeli oktatásából és a Szentlélektől. Mi sem elégedhetünk meg az ész teológiájával, szükségünk van a Szentlélek sodró erejére a szív teológiájára. Az egyiket meg lehet tanulni, míg a másikért csak imádkozni lehet.

Ha Jézus előadásmódját, példabeszédeit vizsgáljuk, ismét valami utolérhetetlen magasságra emeljük szemünket. Az elsős elemisták is megilletődött figyelemmel hallgatják Jézus példabeszédeit és tudjuk, hogy a legnagyobb zsenik számára is van azoknak mondanivalójuk. Jézus épp a példabeszédeivel példa minden nevelő számára, hogy miképpen kell törekednie a legmélyebb igazságokról a legszemléletesebb formában beszélni. Jézus nem csak kivételesen használta ezt a tanítási formát. Azért írhatta Máté: „Példabeszéd nélkül nem szólt...” (Mt 13,34).

Szereti a gyermekeket és az ifjúságot. Az emberek egyetlen csoportja iránt sem mutatta meg Jézus olyan gyengéden a szeretetét, mint a gyermekek iránt (Mt 18, 1-6). Imádkozik ellenségeiért, de szigorú átkot mond azokra, akik

a gyermekek lelkének ártanak (Mt 18,6).

„Megtstesülés” (1Kor 9, 19-22) – alkalmazkodás.

A megtstesülés a legnagyobb fokú alkalmazkodás volt. Szent Pál az idézett helyen mutatja be, hogy a magunk módján mi, emberek, hogyan „inkarnálódhatunk” mások számára.

Van, akinek ez természeténél fogva könnyebb (szangvinikus), de mindenkinek kötelező.

Élő kapcsolat Krisztussal (Jn 15, 1-7). Ez természetesen összeszedettséget, imát, lelkesedést, szemlélődést tételez fel. Tegyük magunkat alkalmassá erre, amennyire rajtunk áll! Jézus kész hozzánk jönni.

Dr. Bányai János
címzetes apát

KATOLIKUS SZÁMOK

Az egyházmegyék minden évben, így idén is összegezték előző évi, vagyis a 2007. évi hitéleti adataikat.

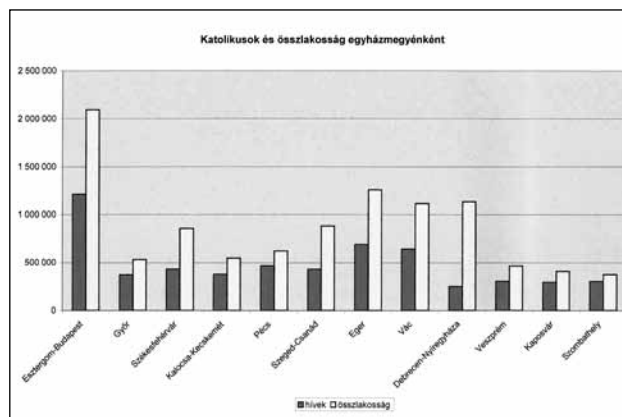
Ezek alapján megállapítható, hogy hazánkban 6 085 781 katolikus él. Az egyházmegyes papok száma 1949, a férfi szerzeteseké 765 (közülük 542 pap), a szerzetesnőké 1263. A lelkipásztori munka 2077 plébánia keretében zajlik, az országban 4000 katolikus templom és kápolna található.

Az előző esztendőben 44 546 keresztes történt, 27 533-an lettek elsődözök, 18 156-an

részesültek a bérmálás szentségében és 11 444 egyházi házasság kötött. (Ugyanebben az időszakban hazánkban 97 613 gyerek született és 40 892 polgári házasságot kötöttek.)

Magyarország területe egyházz jogilag négy érseki tartományra oszlik, melyek három-három római katolikus egyházmegyét foglalnak magukba. (1. Esztergom-Budapesti Főegyházmegye, Győri Egyházmegye, Székesfehérvári Egyházmegye; 2. Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye, Pécsi Egyházmegye, Szeged-Csanádi Egyházmegye; 3. Egeri Főegyházmegye, Váci Egyházmegye,

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; 4. Veszprémi Főegyházmegye, Szombathelyi Egyházmegye, Kaposvári Egyházmegye.) A görög katolikusoknak is van egy egyházmegyéjük (Hajdúdorog) és egy apostoli exarchátusuk (Miskolc), valamint önálló egyházkormányzati egység még a Pannonhalmi Területi Apátság.

MKPK Sajtóiroda, Budapest

A Biblia évében Kerekes László káplán atya gondolataival elindított „Tízparancsolat” sorozatunk most következő fejezete a 6. parancsolatra hívja fel a figyelmet.

A TÍZPARANC SOLAT

avagy életünk „használati utasítása”

VI. NE PARÁZNÁLKODJ!

Az élet azért ajándék, mert a férfi és a nő számára a szexualitás is ajándék. Isten adta az embernek kettős célból: gyermek nemzésére és a kölcsönös örömszerzésre. A szexualitás helye a házasságban van, nem pedig házasság előtt vagy házasságon kívül. Ma a férfi és a nő teste szinte árucikk, mert megvásárolható, megrendelhető.

Amikor a szexuális kapcsolat csupán az ösztön kiélését szolgálja, akkor az ember az állat szintjén él. De az ember több, mint az állat, Isten képére és hasonlatosságára van teremtve. Szabadakarattal és értelmi képességével szabályozni tudja nemiségét Isten akaratára. Az önátadó, ajándékozó szeretet és az élet továbbadását

a házasságban élheti meg az ember. E kettős cél megvalósítására szolgál a házastársak testi egyesülése. A gyermek Isten ajándéka, nem a házassághoz jár, hanem annak jele, hogy a férj és a feleség egészségesek, megkapták az élet továbbadásához szükséges képességet. Gyermektelen házasságokban az imádság a gyermekáldásért, vagy az örökbefogadás lehetséges. A házasságban nem jelentheti az élet értelmét a gyermek, mivel a házasság célja az üdvösség.

TÖBB FEGYELEM, TÖBB KEGYELEM!

A média világa (tv, internet) sajnos élen jár a szexualitás lejáratásában. Vannak olyan műsorok, amelyeket egy önmagát kereszténynek valló ember nem nézhet meg. A tisztaság erényének megvalósításához szükség van fegyelemre. Erre adja Isten az áldását, ezért mondhatjuk: több fe-

gyelem – több kegyelem! Az, ahogyan egy egymást kölcsönösen szerető nő és férfi készül a házasságra, jelentős mértékben meghatározza házasságuk boldogságát, szeretetük őszinteségét, tisztaságát.

Tisztaság az oltárig, hűség a sírig! – ma is érvényes. A tisztaság erénye ellen elkövetett bűnök pl.: házasság előtti és kívüli szexuális kapcsolat, azonos neműek nemi kapcsolata (homoszexualitás); pornográfia: szexuális kapcsolat nyilvánosság előtt történő bemutatása (pl.: színház, film); prostitúció: a férfi és a nő testének áruba bocsátása szexuális kapcsolat céljából; nemi erőszak, pedofília: kiskorú gyermek szexuális kapcsolatra történő csábítása, kényszerítése, liliomtiprás: kiskorú nemi kapcsolatra történő csábítása, kényszerítése; önkielégítés.

A mesterséges megtermékenyítés több okból nem fogadható el, pl.: hiányzik a házastársak testi egyesülése a fogantatáskor, az embriókkal visszaélés történi, amikor válogatnak közöttük, hogy melyik maradjon életben és melyik ne. A házastársak számára elfogadható családtervezés a naptármódszer, amikor a nő termékenységi napjait figyelembe véve élnek a házasságban. Ehhez mind a férjnek, mind a feleségnek önrólalomra van szüksége. Akik tudnak és akarnak időszakonként önmegtartóztatást gyakorolni, azok megtapasztalják szerelmes szeretetük tisztaságát.

Az Isteni szeretet mércéje szerint alakul szeretetkapcsolatuk, amely igazán tudja ezt mondani: szeretlek téged, mert vagy.

Kerekes László káplán
Nyíregyháza

IMRE ATYA VÁLASZOL

Mit tegyek?

„Római katolikus vagyok, a férjem nem vallásos. Amíg a gyermekem kicsik voltak, nem okozott ez a különbség problémát. Úgy érzem a férjem más értékrendje ezekben az években vált „veszélyesé”, hiszen ő inkább a szabadabb életet ajánlja a 19 éves gyermekünknek, aki szexuális kapcsolatot tart fenn a barátjával. Eddig az én nevelési módszerem dominált (katolikus nevelés), de mára már ez megváltozott. A fiam nem akarja elhagyni a katolikus vallását, de a párkapcsolatában a kényelmesebb és a neki jó megoldást választja. Tanácstalan vagyok.”

Kedves Olvasóm!

Gyermekek jelenlegi erkölcsi életvitele egyrészt azért szomorú, mert sok családot érintő probléma is. A kettős nevelés, az eltérő erkölcsi és világnézetű értékrend egyre jobban megfigyelhető napjainkban a családokon belül. Nem szeretném megbántani, de a probléma nem most kezdődött el, hanem akkor, amikor ön egy olyan férfival kötött házasságot, aki nem volt vallásos. Lehet, hogy akkor nem tulajdonított ennek nagy jelentőséget, de most már a saját bőrén tapasztalja a lényegi különbség következményét. Ha nem sikerült az elmúlt 20 év alatt megtérítenie a férjét a buzgó keresztény életre, akkor ne tessék csodálkozni azon, hogy a nagykorúvá vált fia is inkább az apja tanácsait követi, amely biztosan sokkal könnyebb és divatosabb, mint a krisztuskövetés szigorú szabályai és törvényei.

A középiskolás évek után hamar kiderül, az, hogy mit is ért az anyai szigor, a buzgó hittanos évek jámborsága egy olyan környezetben, mint ami egy főiskolai/egyetemi kollégium erkölcsi és közállapotát manapság jellemzi. Mint ahogy Júdásból sem egyik napról a másikra lett áruló, így az ön fia is, most még „nem akarja elhagyni a katolikus vallását”, érzelmileg és dogmatikailag még kötődik az egyház tanításához, de szexualitásában már figyelmen kívül hagyja az előírásokat. Ebben feljogosítva és támogatva érzi magát az apjától és így persze, hogy a kényelmesebb és a látszólag „neki jó” megoldást választja! Természetesen ezt a bűnös állapotot nem fogadjuk el szó nélkül, de vigyáznunk kell, nehogy túlságosan szigorunkkal érzelmileg és formálisan is eltávolodjon a fia az egyháztól és az Istentől!

Ezek után feltehetjük a kérdést:
mit tegyek, mit tehetek?

Először az imádságos lelkiület megerősítését javasolnám azért, hogy ön úgy tudjon „együtt élni” a problémával, hogy a hétköze ne a kirohanások, a nagy drámái jelenetek alkalmá legyen, hanem türelemmel és elfogadóan szeresse a gyermekét úgy, mint ahogyan ezt tette a tékozló fiú apja is! Próbálja segítségül hívni Szent Mónikát és Szent Ritát, akik családtagjaikat a krisztusi útra tudták vezetni.

Másodszor, az az erkölcsi tanítás, amit most a fia fejébe igyekszik „belesulykolni”, lehet, hogy egy kicsit elkészt „szöveg”. Talán 1–2 évvel korábban, amikor gyermekünkben még nem tombolt ennyire a „nagykorúság” öntudata, amikor még nem volt fülíg szerelmes, akkor még lehetett volna az értelmére hatni. Most viszont, amikor az egyetemen is ez a trend, akkor miért akarjuk, hogy ő lógjon ki egyedül a sorból?

Harmadszor tudatosítsuk határozottan a fiában azt, hogy azért bűn az együttélés, mert ez egy olyan kapcsolat a férfi és a nő között, amit teljes biztonsággal és felelősséggel csak a házasság szentségében élhet meg igazán! A párkapcsolatok változtatása nemcsak biológiai veszélyt jelenthet a különböző nemi betegségek formájában, de az erkölcsi kiégést, a lelki elcsúszást is, nem beszélve az esetleges nemkívánatos terhességről, abortuszról. A nemi tisztaság, az önfegyelem az alapja a sírig tartó hűségnek. S noha a 6. parancs ellen való vétkezés súlyos bűnököt jelent, ne feledjük a régi erkölcsi tételt: „A hatodik parancs, nem az első parancs!”

Juhász Imre
plébános – Újfehértó

EGY RÉGI TÖRTÉNET szól arról, hogy két szerzetes csodás ígéretet talált egy pergamenlapon. E szerint a világ ezer útjának végén van egy ajtó, ahol összeér a menny és a föld. Aki ezen az ajtón bekopogtat, az előtt megnyílik az ajtó, s küszöbén át lépve meglátja az Istent.

A két szerzetes hosszú szabadságot kért; elhagyták a kolostort, s útnak indultak, hogy megkeressék azt az ajtót. Bejárták a világ ezer útját. Találkoztak ezer kísértéssel, tengernyi szenvedésen vergődtek át. Megöregedtek és elfáradtak ugyan, de Isten közeli látásának vágya fiatalos tüzzel vitte őket egyel tovább.

Egy napon célhoz értek. Ott volt az ajtó, ahogy a régi írás ígérte. Ott a küszöb s azon túl... – majd Isten. A várva várt pillanat itt volt, az ajtó megnyílt, szemüket behunyták, úgy lépték át meghatottan a küszöböt.

Amikor kinyílt ismét a szemük – kolostorukban találták magukat. Ugyanott, ahonnan sok évvel azelőtt csodavárón elindultak. Asztalukon a nyitott Biblia feküdt, kint megkondult a reggeli imára és a napi munkára hívó harang...

(Görög T.: Csendes szobák – nyitott ablakok)

AZ IGAZI SZEGÉNYSÉG SZEMÉRMES, NEM KÉR...

Beszélgetés Csóra Miklós vállalkozóval

Van szépsége a szegénységnek is, ha szemérmes tud lenni, ha méltósággal viseli helyzetét, ha nem kér, csak némán nyújtja a kezét....

Csóra Miklós neve jól ismert a vállalkozása révén, különösen a keleti országrész városaiban. 17 cipőboltját mára már elsősorban nem profitorientált céllal működteti, hanem 72 család megélhetését biztosító munkalehetőségként. Megkeresésünkre, hogy bemutassuk, szabadkozott, mondván: ő csak teszi a dolgát, minden, amije van, a munkaejeje, kitartása, lehetősége az üzleti életben, nem az ő érdeme. Meggyőződése szerint az ember az adottságát, a tehetségét folyamként kapja az Úristentől: nem hagyhatja magánál megrekedni, tovább kell azt engedni.

– Mi az, amit nem az Úristentől kaptunk? Minden az Ő ajándéka. Mindig kérem az Istentől, hogy adja meg nekem a bölcsesség tudományát, hogy tudjak helyesen dönteni az ő akarata szerint – kezdi beszélgetésünket Csóra Miklós debreceni vállalkozó.

– Sokan a szememre vetik, hogy néhány ember megsegítésével nem fogom megváltani a világot, hiszen annyi nyomorult ember van. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia korábbi „Jót tenni jó” programja nagyon találó volt. Ha jót teszek valakivel, elsősorban önmagamnak teszek jót, mert ezáltal lelki gazdagságot kapok.

– Honnan ered a hite, a nagymértékű adakozási kedve?

– Apai nagymamám mélyen vallásos volt. A hajnali rorátékre minden reggel 6 km-ről járt be Berettyószentmártonból a faluba. Ha egy koldus vagy egy hajléktalan érkezett a faluba, azonnal Csóra nénihez irányították, mondván, ő biztos befogadja vagy segít rajta. Ez a szemlélet kitörölhetetlenül bennem maradt.

– Tehetős asszony volt?

– Egyszerű, hat gyermeket felnevelő parasztasszony volt, biztosan ő imádkozta ki a hitünket is. Azt gondolom, hogy azt a segítőkészség, ami most bennem van, neki köszönhetem, az ő példaértékű életének, az imáinak. Hatan nőttünk fel vallásos család gyermekeiként Berettyóújfaluban. Rendszeresen ministráltunk, mint ahogy az jó katolikus családban szokás. Igaz, édesanyám református vallású volt, de halála előtt 78 éve-

sen – mérhetetlen nagy kegyelemben részesült – áttért a katolikus hitre.

Sajnos, a világi élet szele engem is megcsapott, eltávolodtam Istentől, de volt hová visszatérni, voltak emlékeim, élményeim, különben lehet, hogy elkallódtam volna. Nehéz lehet azoknak, akik nem érezték meg az Isten szeretetét szüleik, nagyszüleik tekintetében.

Csóra Miklós

Sokat tanultam 9 éve elhunyt István öcsém személyes példájából, életviteléből, adakozásából, akinek közel sem voltak olyan lehetőségei, mint most nekem. Tíz évvel ezelőtt gyalog zárandokolt el Debrecenből Csíksomlyóra betegen. Ez nagyon megrendített, és akkor elhatároztam, hogy minden napomat szentmisével kezdem, így lettem napi áldozó. Az elmúlt év pünkösdje óta a debreceni Megtrestesülés-templom akolitusaként is szolgállok.

– És jött a nagy lehetőség: néhány cipőből „birodalom” lett, ami szerencsés módon jótékonykodással is párosult.

– Édesanyám kiadott egy üzlethelyiséget Berettyóújfaluban, ahol használt és új cipőkkel foglalkoztak. Az a vállalkozás csődbe ment, és édesanyámra maradt néhány cipő. Én már vállalkozóként dolgoztam mint szo-

bafestő-mázoló, de már akkor is nagy volumenű munkákat vállaltam. Mindig az volt a szemléletem, hogy amit teszek, abból a maximumot hozzam ki. Édesanyámnak besegítettem a cipők eladásába majd beszerzésébe. Most a cipőkereskedés a vállalkozásom profilja, jelenleg az országban 17 cipőboltban 72 dolgozót foglalkoztatunk.

– A városban nemcsak cipőboltjai, hanem adakozása révén is sokak előtt ismert.

– Annak ellenére, hogy 4 éve nyugdíjas vagyok, és anyagilag megalapozott a családom jövője, teljes erőbedobással dolgozom. Megtehetném, hogy átadom az üzleteket, de én a Jó Isten ajándékának tartom a vállalkozásomat, és addig, amíg van erőm, nem hagyom abba, pontosan azért, mert a munkámmal 72 családnak adok kenyeret. A vállalkozásból képződő profit nagy része nem a saját bankszámlámat növeli, hanem jótékonykodásra fordítom.

– Szabad tudni mennyit?

– A bevétel 15-20 %-át. Többek között havi rendszerességgel támogatom a leukémiás gyerekeket, egy rákbetegek gyógyítására létrehozott alapítványt, az egyházat, természetesen mindezt név nélkül. Több, mint egy éve egy korábbi üzlethelyiséget alakítottam át lakássá, ahol egy kilenc gyermekes édesanya talált otthonra.

– Megkeresik, vagy ön keresi a lehetőséget az adakozásra?

– Többnyire megkeresnek.

Ahol felnőttem, négy család élt egy tömbházban, mára már kihaltak belőle az emberek, ezt megvásároltam, felújítottam, most 5 lakás várja az új lakókat. Ahogy elkészült, egy alapítvány megkeresett, amely fogyatékos gyermekeknek, gyengén látóknak keresett lakást. Természetesen a jó Isten segített ebben is, talált lakókat a házba. Volt rá eset, hogy üzleti kapcsolataim révén Hollandiából megvásároltam 70 db televíziót, és azt adtam tovább Gyimesfelsőlokra a Szent Erzsébet Líceumba, a dévai gyermekeknek, valamint nagycsaládosoknak.

– Bármit tesz, amögött egy olyan gondolat rejtezik, hogy kinek tudná továbbadni. Volt már rá eset, hogy kihasználták a jóhiszeműségét?

– Az igazi szegénység szemérmes. Nem kér. Még ha keservesen is, de inkább összehúzza a derékszíjat, nem fordul segítségért,

csak a legvégső esetben. Az igazán szegény embernek rá van írva az arcára a sorsa... sokszor kérés nélkül segíték, ha látom, hogy szüksége van rá. Némi tapasztalatot szereztem e tekintetben az évek során, de a megítélést, hogy helyesen döntöttem-e, van, aki megtegye helyettem. Engem mindig a jó szándék vezérel. Egyik alkalommal egy háromgyermekes családapá fordult hozzám, akinek munkát nem tudtam biztosítani, de másfél éven keresztül havi rendszerességgel átutaltam számára egy bizonyos pénzüsszeget. Majd árverezték a házát, azt is kifizettem. Néhány hónap múlva ismét hozzám fordult, mire kiderült, hogy nem dolgozik. Ezek után már nem segítettem, mert életerős fiatal emberről volt szó, és azzal, hogy tovább segítsek, csak rosszat teszek, mert meghagyom őt abban a tudatban, hogy így is meg lehet élni, hiszen van, aki kifizesse helyette a tartozásait. Azóta már sokat gondoltam rájuk, hogy meg kellene keresni őket, hogyan alakult a sorsuk...

Tudom, hogy közel sincs annyi munka, mint amennyire szükség lenne, de ha valaki becsületesen meg akar élni és nagyon akar dolgozni, az talál lehetőséget. A családokat el kell tartani, és ez már kellő motiváció kell, hogy legyen mindenkinek.

– *Azt is elképzelem, hogy többen dolgoznak az üzleteiben, mint amennyi munkaerőre szükség lenne...*

– Igen, többen vagyunk, megszánom az embereket és alkalmazom őket. Sőt vannak olyan üzletek, amelyek éppen csak rentábilisak, de nem számolhatom fel, mert családokat tart el.

– *A kitartó munka is az örökség része?*

– A 17 bolt árubeszerzését egyedül végzem, sokat kell dolgoznom, de az erőm nem az én érdemem. Nagyon szegény családban nőttem fel, édesapámat az '56-os események miatt 12 évre elítélték, édesanyám hat gyermekkel egyedül maradt. 12 évesen már kaszáltunk, vagont raktunk, bérben dolgoztunk, még kenyérből sem volt elég. A szűkös gyermekkor az életem során csak gyümölcsözően hatott, mert értékelem, meg tudom becsülni és tartani az elért eredményeket. A munka becsületos, kitartó embert farag. A Szentírásban is olvassuk, aki

A vállalkozó az édesanyjával

nem dolgozik, ne is egyék. 64 éves vagyok, sokat sportolok, reggelente 2–3 km-t futok, hétfőként focizok, mert kell az erőnlét is ehhez a sok munkához.

– *Az egyszerű, nem hivalkodó iroda falán a kereszt, hagyatékból maradt Szent Antal kép, meghatározó jelleget ad. A munkatársai hogyan fogadják a vallásosságát?*

– Szent Pál szeretethimnusza nagyon közel áll hozzám, a munkatársaimnak fel

szoktam olvasni karácsony táján, amikor közösen ünneplünk. Azt vallom, hogy a személyes példamutatás a legjobb evangelizációs lehetőség.

– *Nemrég fogadtak örökre egy kisfiút.*

– Mielőtt örökre fogadtuk Miklóskát, a lelki örökbefogadás mozgalomhoz csatlakoztam, amely során kilenc hónapon keresztül imádkoztam egy még meg nem született magzatért, és amikor letelt a kilenc hónap, néhány héten belül megérkezett hozzánk egy 6 hónapos kisfiú. Miklóská már 3 és fél éves. Minden vasárnap a család együtt megy a templomba. A közös esti imádság külön szertartásként van jelen az életünkben. Gyertyát gyújtunk, és a Szentlélek kiadását kérjük énekelve. Ez az éneklés olyan belső békességet, nyugalmat áraszt a szívünkbe! Igyekszem erre nevelni a kisfiunkat is. Már ő is tudja, hogy az asztalhoz csak együtt ülhetünk le. Erőt ad a napi rózsafüzér elimádkozása is. A hitünket erősíteni kell, a napi vallásgyakorlás kellő ellenállással vértéz fel a világgyarulásai ellen a mindennapi életben.

Úgy érzem, a jó Isten végtelenül szeret, a tenyerén hordoz. Annyi kegyelemben, örömben, boldogságban van részem, alig tudom kifejezni hálámat. Ha befelé tekintek, érzem, hogy egy vétkes, porszem, semmi vagyok Isten szeretetében, és csak esedezek az Ő oltalmáért.

Kovács Ágnes

KATEKETIKAI IRÁNYMUTATÓK

Milyen a jó katekétá személye?

„Hirdessétek az evangéliumot!” – ezzel a feladattal bízott meg bennünket Jézus!

A hitre nevelőknek – mert hitre nevelünk és nem csak szárazon oktatunk! – különleges a szolgálatuk. A mai élethelyzetekben egyáltalán nem mindegy, hogy kik (milyen a kvalitásuk) és hogyan végzik (milyen lelkiülettel) a katekézist, hiszen az Egyház jövője rájuk (is) van bízva és az ő kezükben (is) van...

Mivel az oldal végessége nem ad módot a részletes és alapos kifejtésre, ezért csak címszavakban próbálom összefoglalni a 'jó' katekétá jellemzőit:

- Élő hit, személyes tanúságtétel – Hitre nevelni csak hiteles pedagógus tud! Pedagógosz: szolga (a pedagógosz azt rab-szolgát jelölte, aki elkísérte a gyermeket az iskolába). A katekétá Isten ügyét szolgálja!

- Derűs optimizmus, lelkesedés – Az örömhírt nem lehet savanyú ábrázattal szolgálni!

Lelkesíteni csak (Szent) lelkes vezető tud, vezetni pedig csak a vezetett!

- Korszerű tudás – valljuk be őszintén már kevésbé „versenyképes” az a tudás, amit a hitoktatóképzőkön megtanultunk. A mai kor gyereke is sokkal nyitottabb, érzékenyebb minden újdonságra, tehát nekünk is igénybe kell venni a tudás átadásának minden területét!

- Szeretetet a tárgy és a diákok iránt – tapasztalatból tudom, ez a leghatékonyabb nevelő eszköz, s a gyerek radarja nagyon ügyesen 'befogja', hogy ki van iránta igazi szeretettel!

- Legyen a gyerek iránt bizalommal, legyen empatikus – Próbáljunk a gyerek szemével látni!

- A gyermeket ne magához, hanem Istenhez kösse! – Habár véleményem szerint meghatározó lehet a hit mélyítésében a katekétá személyes varázsa is, amivel tudunk kell élni, de nem visszaélni!

A jellemzők között nem tudok prioritást felállítani, mert ezek együtt, egymást kiegészítve tudnak gyümölcsözők lenni a szolgálatunk során. Ha ezeket a gyermekeket minden nap átadjuk imáinkban Mesterünknek, a legfőbb Pedagógusnak, akkor bízhatunk abban, hogy a 'termés' be fog érni!

„Evezz a mélyre, és vesd ki hálódodat!” (Lk 5:4.)

Kívánok ehhez az 'emberhalászathoz' sok erőt, türelmet, kitartást és kegyelmet!

KEDVES HITOKTATÓK!

Hitoktatóként és négy gyermek édesanyjaként tapasztalom, hogy a XXI. században különösen nagy szükség van arra, hogy a gyerekeket a jóságos Isten felé fordítsuk, az isteni Szeretetből forraszva szebbé-jobbá tegyük, s olyan erkölcsi értékeket mutassunk fel, amelyek örök érvényűek. A szekularizált, zajos világunkban könnyen félrecsúszhat a gyermek. Nekünk, szülőknél és pedagógusoknak össze kell fognunk, hogy felmutassuk számukra az igazi értéket, Istent, aki őket szabad választásra teremtette. Az Örömhír

Kateketika rovatában arra törekszünk, hogy ez a szándékuk – ötleteinket, gondolatainkat megosztva – hatékonyabbá váljon. Ezért arra kérlek benneteket, szerkesszük együtt ezt az oldalt olyan formában, hogy ha bármilyen ötletek, segédanyagotok, imátok lenne, kérem, ezt az e-mailre juttassátok el! (hellen@freemail.hu) Köszönöm!

Berkiné Oláh Ilona hittanár

Szent Anna plébánia – Debrecen

HITOKTATÓK VENI SANCTE-JA

A szeptemberi tanévkezdés izgalmait, várakozásait nemcsak gyerekfejjel, hanem pedagógusként is átéljük. Annyiban más a mi tanévkezdésünk, hogy mi hálát adunk azért, hogy egyáltalán hitre-nevelők, katekéták lehetünk, s hogy Isten az ő szócsoveinek hívott el bennünket erre az útra. Hálát adunk, hogy imádatát és dicsőítését teológiai szemmel is megismertethetjük a gyermekekkel, és hogy eszközei lehetünk Örömhírnek továbbadásában.

Hogy valóban eredményes legyen a munkánk, most a tanév megkezdésekor hálátel szívvel hívjuk a Szentlelket:

– Jöjj, Szentlélek Úristen, világosítsd meg elménket, hogy – felismerve a hitre nevelés fontosságát – nyitott lé-

lekkel, nagy türelemmel s a Szeretet továbbadásával vezessük a ránk bízott gyermekeket!

– Jöjj, Szentlélek Úristen, halmozz el bennünket ajándékaiddal – különösen bölcseséggel az értelemmel – hogy a hittudomány kérdéseit megértsük és megoszthassuk másokkal!

– Jöjj, Szentlélek Úristen, s add meg nekünk azt a kegyelmet, hogy ne csak szavainkkal, hanem rólad tanúskodó életünkkel is a gyermekeket hozzád vezessük, és az Istenhez tartozás öröme életünk végéig megmaradjon!

Add ránk, Uram, áldásodat, adj erőt munkánk gyümölcsöző elvégzéséhez, hogy ajándékod: a hit, a remény, a szeretet, amit minden embernek fölkínálsz, általunk is sokakhoz eljusson!

HITOKTATÓK IMÁJA

Istenem, kijelölted részemre azt a helyet, ahol dicsőségedre dolgozhatom. Add, kérlek, hogy ezt sose tévesszem szem elől! Áldd meg és szenteld meg szolgálatomat, hogy becsületben, tisztességben dolgozhassam! Napról-napra hadd lehessek hasonló Krisztushoz, aki minden emberi tevékenység legszebb példaképe. Ezért kérlek, tégy engem igaz kereszténnyé, mindig, mindenben buzgó követődé! Neked köszönhetem, hogy részt vehetek egy magasztos feladat megvalósításában.

Istenem, mély alázattal állok előtted és köszönöm Neked, hogy lelkeket bízál rám. Adj kegyelmet, hogy türelmesen oktassam őket, s mindannyiukat a szorgalom, a becsületesség és a keresztény békeszeretet szellemében neveljem. Kérlek, engedd beáramlani erődöt és tanításodat életembe, testemnek minden porcikájába, szívemnek, lelkemnek, akaratomnak legkisebb rejtekébe. Segíts, hogy példaképpül szolgáljak tanítványaimnak, a haragot elkertüljem és semmi olyat ne kívánjak tőlük, amit én magam sem tudok teljesíteni. Segíts, hogy egyiket se részesítem előnyben, senkit se mellőzzek, és mindig igazságos maradjak. Érezzem meg a rám bízottak lelki szükségletét, és azt erőmhöz mérten enyhítem. Ne engedd, hogy türelmetlenségem egyetlen lelket is elidegenítsen Tőled!

Istenem, én mindig hú akarok lenni Hozzád, legyen fáradozásom eredményes. Az étel a sótól kapja meg az ízét és a só óvja meg a romástól. Uram, engedd, hogy a föld sója lehessek, hogy ízéssé, vonzóvá tegyem a rám bízottak számára a keresztény életet!

ÁMEN.

Az oldalt írta és szerkesztette: Berkiné Oláh Ilona hittanár, Szent Anna plébánia – Debrecen

SZENT JÓZSEF GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM

Napjainkban, amikor a hagyományos értékek és a hagyományos közösségek egyre inkább veszélybe kerültek, a gyermeke boldog jövőjén munkálkodó szülő számára nagyon fontos döntés a megfelelő középiskola kiválasztása. A koragyermekkori családi hatások után a kamaszévek formálják véglegessé a személyiséget, ezért nem mindegy, hogy mindennapjaik során milyen értékek, milyen szemlélet veszi körül az e korosztályba tartozó fiúkat.

A debreceni Szent József Gimnázium és Kollégium 1996-os megalapításával Bosák Nándor püspök úrnak épp az egykor neves debreceni katolikus fiúoktatás újjáteremtése volt a legfőbb törekvése. A piarista nevelési hagyományokat a tehetséges fiatalok felkarolása, a vidéken élők zavartalan tanulmányi előmenetelének biztosítása és a hátrányos helyzetből induló diákok esélyeinek növelése jellemezte. Ezeket az alapelveket szem előtt tartva az oktatás-nevelés időszzerű igényeinek megfelelő lehetőségekkel várja leendő diákjait intézményünk. 2007. szeptemberétől az egykori Piarista Főgimnázium felújított épületében, esztétikus környezetben 12 osztályteremmel, fizika-matematika, biológia-kémia, számítástechnikai, ének-zenei, képzőművészeti és nyelvi szaktanteremmel várjuk leendő diákjainkat. Kollégiumi férőhelyet minden jelentkező számára biztosítunk, ahol a 2005-ben kiváló minőségben felújított épületben, családi, saját konyhánkon főzött finom ételek teszik otthonossá az ottani életet.

Külön kiemeljük, hogy az átlagosnál nagyobb súlyt fektetünk diákjaink nevelésére. Folyamatos osztályfőnöki jelenléttel igazi közösségekké kovácsolódó osztályokban tölthetik el a fiatalok diákéveiket. Tartalmas szabadidős programokkal szeretnénk fiaink szemléletét bővíteni, s valóságos értékekre nyitottá tenni őket: rendszeresen részt veszünk kulturális rendezvényeken, osztálykirándulásokon hazánk különböző tájegységeit ismerjük meg. Fontosnak tartjuk a jó és szoros együttműködést a szülői házzal, hisz csak így érhetjük el közös célunkat: hitben és tudásban jól felvértezett ifjak útra-bocsátását. Hitranoktatásunk (római és görög katolikus) biztosítja a hitéleti ismeretek elmélyítését, a liturgikus programok, a lelkigyakorlatok pedig a hitgyakorlat magasabb formáinak el-sajátítását teszik lehetővé. Iskolánk lelkivezetője Papp László atya elmélyült vallásosságra és következetes, a hagyományos egyházi értékeken alapuló életvezetésre hívja a nálunk tanuló fiúkat.

A tantervi előírások teljesítése mellett fő célkitűzésünk a gyakorlati szempontból is jól kamatoztatható tudás átadása: 9-10. évfolyamtól indulnak a különböző szakirányultságú tagozatok. Az informatika/reál párokból választók egyfelől az ECDL-vizsgára iskolai keretek között, ingyenesen készülhetnek fel, másfelől olyan természettudományos ismeretekre tehetnek szert matemati-

„Üljatok meg gondolkodástok szellemében, s öltözzétek magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény.”
(Ef 4,23–24)

kából, fizikából, amelyek a továbbtanulásukat segítik majd elő. E szempont különösen akkor válik jelentőssé, ha figyelembe vesszük a munkaerőpiac alakulását: a természettudományos műveltség felértékelődését.

Az angol nyelv mellett a német, az olasz és a francia nyelveket tanulhatják diákjaink, a 10. és a

11. évfolyamon a latin nyelvet is felvehetik. Külön figyelmet érdemel az ötévfolyamos rendszerű nyelvi előkészítő képzés, amelyben az első éven heti 12 órában angol és heti 4 órában emelt szintű informatikai képzés folyik. Ezzel jó esély nyílik mind a nyelvvizsga mielőbbi megszerzésére, mind az ECDL-vizsgák magasabb szintű moduljainak teljesítésére. Azon diákok, akik hetedik évfolyamban kerülnek hozzánk, szintén az angol és német nyelvű emelt óraszámú mélyíthetik el tudásukat,

illetve az olasz, francia, angol és német nyelvvél (mint második idegen nyelvvél) foglalkozhatnak a magasabb évfolyamokon.

Napjaink egyik kulcsszava a kommunikáció. Intézményünk arra törekszik, hogy a média-kommunikációs képzésünk révén a nálunk végző diákok mind elméleti, mind gyakorlati szempontból jobban kiismerjék magukat az információs társadalomban. Olyan projekt-munkákon alapuló gyakorlatközpontú képzési irányt kínálunk, ahol a különféle médiumfajok jellegzetességeit elsajátítva, a digitális technikai lehetőségeket megismerve fejleszthetik képességeiket tanulóink.

RÉGI-ÚJ ÉPÜLETBEN RÉGI-ÚJ NEVELÉST

Papp László – az intézmény lelki vezetője:

Új épületbe költözve, új lendületet véve folytathatja a Szent József Gimnázium és Kollégium azt a munkát, amit Bosák Nándor püspök atya jóvoltából 1996-ban kezdett el. Habár a magyar iskola külső és belső támadásoknak van kitéve, amelyek sokszor divatos jelszavakba vannak csomagolva, a katolikus iskoláknak, így a Szent József Gimnáziumnak is azon kell dolgoznia, hogy a magyar oktatás sajátosságait megőrizze és továbbvigye.

A pedagógia egyik definíciója szerint: „az ember fajfenntartásának az a megnyilvánulása, melyben egy generáció az általa értékesnek tartott tudást és tapasztalatot a következő generációnak több-kevésbé intenzíves formában továbbadja. Nem azért, hogy a következő generációt bezárja e tudás és életpasztalet keretei

közé, hanem azért, hogy az értékek veszteség nélkül életben maradván új, változó életet kezdjenek a következő generáció életében.” Nagy a felelősségünk tehát a múlt és a jövő tekintetében. Magunk számára értéknek tekinteni azt, amit át akarunk adni a jövő nemzedékének azért, hogy ezt bővítve, kibontakoztatva majd ők is átörökíthessék utódaiknak.

Bódis Zoltán igazgató helyettes

Szeretettel várjuk leendő diákjainkat, az érdeklődő szülőket!

Szent József Gimnázium és Kollégium Debrecen

4024 Debrecen, Szent Anna u. 17.

Igazgató: dr. Pogány Béláné

Pályaválasztási felelős: dr. Bódis Zoltán

Kollégiumvezető: Kirilla Pál

Telefon: 52/349-849, fax: 52/534-025

E-mail: szentjosefgimn@gmail.com

Honlap: www.szjtjosef-debrecen.sulinet.hu

A felvételi elbeszélgetés időpontja:

2009. február 23. 8 ó

2009. február 27. 8 ó

Nyílt nap:

2008. november 14. ½ 10 ó

2008. november 28. ½ 10 ó

ELŐTÁRNI ÚJRA A HIT TITKAIT

XVI. Benedek pápa május 2-án Kocsis Fülöp dámóci görög katolikus szerzetest a Hajdúdorogi Görög Katolikus Egyházmegye megyéspüspökévé és a Miskolci Apostoli Exarchátus ad nutum Sanctae Sedis apostoli kormányzójává nevezte ki. Az új előjárót Keresztes Szilárd püspök ünnepélyes szent liturgia keretében szentelte püspökké június 30-án a hajdúdorogi székesegyházban. Az alábbi interjút még püspökké szentelése előtt adta a megyéspüspök.

LELKI, SZEMÉLYI KÉSZÜLETEK

– Püspök Úr! XVI. Benedek pápa az ön személyében fiatal embert állított a Hajdúdorogi Görög Katolikus Egyházmegye élére. Hogyan élte meg ezt a rendkívüli megtiszteltetést? Volt-e ideje belegondolni, felkészülni az új helyzetre, vagy váratlanul érte a kinevezés?

– Én is nagyon fiatalnak érzem magam ehhez a szolgálathoz. Mindenütt elmondtam már, ahol azóta megfordultam, hogy rettentő váratlanul ért a hír. És készületlenül is. Látva azonban, hogy van még két hónap a püspökszentelésig – mert bár a hírt május másodikán tették közzé, én azért egy kicsit hamarabb tudtam meg –, arra gondoltam, hogy akkor ezt az időt elvonulva még a monostorban töltöm el, senkivel sem beszélve, azaz a püspöki teendőkkel még nem foglalkozva, csöndben, imádságban. Ez nagyon jó lett volna, de nem tudtam megvalósítani, mert nyilvánvalóvá lett a szüksége annak is, hogy föl kell készülni a szolgálatra. Körül kell nézni és tájékozódni, hogy mi a teendő, milyen feladatok várnak rám. A lelki előkészületet mindenképp ki kellett egészíteni egyéb, fizikai és személyi készülétekkel, minél több emberrel, papokkal, világiakkal, régi barátaimmal beszélgetve, újakkal megismerkedve, hogy rálátásom nyíljon arra is, mire van szükség az egyházmegyében. A fölkészülés legnagyobb része, természetesen, abban állt, hogy Keresztes Szilárd püspök úr engem, mint rászoruló tanulót bevezetett ennek a szolgálatnak a rejtelmeibe.

ELŐÍTÉLET NÉLKÜL

– Püspök úr, persze, már nem „csak” tanuló, hanem tanító is, hisz ahogy azt a sajtóban megjelent életrajzi adataiból tudhatjuk, 1990-től 1992-ig a hajdúdorogi Görög Katolikus Általános Iskola és Gimnázium hittanáraként dolgozott. Az általánosban vagy a gimnáziumban?

– Csak az általánosban tanítottam.

Kocsis Fülöp (Fotó: Gulyás Imre)

– Mennyiben segítenek most a tanítás folyamán szerzett tapasztalatok és kapcsolatok? Hiszen az iskolai munka igen jó alkalma lehet az ismerkedésnek mind a diákokkal, mind a szülőkkel.

– Hajdúdorogon csak két évig voltam egyszerű hitoktató. Az alsó tagozatban én tanítottam a hittant. Majd, miután nagy örömmre megkértek, hogy tanítsam az éneket, felsőben éneket is tanítottam. Volt tehát találkozásom az egész nebulósereggel és a szülőkkel is. Hogy ez milyen előkészületet jelentett? Nyilván senki se gondolta, hogy ez püspökségre készüllet. Annyiban talán mégis segítség volt, hogy ott akkor valóban sok emberrel megismerkedtem, sokféle életmódba volt alkalmam bepillantani. Házzsentelésekre is jártam, és nem is csak a személyek megismerése az, ami fontos, hanem hogy sokféle életet láthattam. Szegénységet, gazdagságot. Buzgó hitéletet, de Istentől elfordult életet is. És azt is volt alkalmam megtapasztalni, hogy ha előítélettel mentesen, nem holmi hivatalosság képviselőjében, hanem egyszerű sorstársként közelítek az emberekhez, akkor megnyílnak a szívek. Nagyon jó tapasztalataim vannak e téren. Sok családot végiglátogattam, és ahogy beszélgettünk, mindig előjött az, ami az emberek számára a legfontosabb: az Isten. Amikor az élet legfontosabb részéről kezdünk el beszélgetni, kiderül, hogy sohase lehet a Jóistent megkerülni.

CSALÁD ÉS HIVATÁS

– A 2001-es népszámlálás során a vallási hovatartozással kapcsolatos kérdésre adott válaszokból a többi közt kiderült, hogy Magyarországon a felekezetek körében azoknak az embereknek volt a legalacsonyabb az átlagéletkora (39,24 év), akik görög katolikusnak vallották magukat. Tudott-e erről a tényről, és véleménye szerint mivel magyarázható ez?

– Nem emlékszem, hogy találkoztam volna ezzel a statisztikai adattal. Hirtelen arra tudok gondolni, hogy a görög katolikus hívek körében még vannak nagy családok. Azt is számítsuk ide, hogy mi általában az ország szegényebb vidékeiről származunk. Szabolcs és Borsod megyék területén élnek legtöbben görög katolikusok. És ahol szegényebbek az emberek, ott még nagyobb számban vannak gyermekek. Érdekes, hogy az emberek nem a jólétben vállalnak több gyermeket, hanem ott, ahol a jólét még nem rontotta meg az összetartás erejét. Az

egész országnak nagy szüksége volna a nagy családokra, és örülnék, legalább is ez nekünk sokat jelent, ha felülkerekedne a törekvés, hogy nemcsak egy-két, hanem négy-öt vagy hat gyerek is legyen egy-egy családban. Ezzel függ össze egyébként az is, hogy nálunk, görög katolikusoknál több a hivatás. Ha ugyanis egy nagy családban van négy-öt gyerek, akkor sokkal inkább megterem benne egy papi hivatás is.

– Püspök úr milyen családban nevelkedett?

– Se nem kicsi, se nem nagy. Négyen vagyunk testvérek.

– Ma nagy családnak mondanánk.

– Igen, a mai világban már nagynak számít. Szép család volt a mienk, a nagymamával együtt éltünk, tehát heten voltunk, így tartottuk számon mindig, hogy mi heten vagyunk a családban. Erre mondom én, hogy se kicsi, se nagy, de nagyon jó, összetartó család voltunk és vagyunk. Hála Istennek, mind a mai napig igen jó viszonyban élünk egymással. Hozzáteszem, hogy az egyik nővéremnek szintén négy gyereke van, a másik nővéremnek nyolc, és édesapám ezzel a tizenkét unokával meg van elégedve.

– Papi hivatás is volt a család előéletében?

– Közvetlenül nem. Az én édesapámnak egy távoli rokona Szabolcsveresmarton pap lett, de övele nekem nem volt sok kapcsolatom. Gyermekkoromban, emlékszem, egyszer meglátogattuk, de a papi hivatásomban

nem játszott szerepet. A Kocsis ág távoli vonalán van még egy-két pap, így nem mondhatom, hogy a rokonságunkban nincsen, de gyermekkoromban nem voltam velük közvetlen kapcsolatban.

NAGY TITOK

– Mikor fordult az érdeklődése ebbe az irányba?

– Az önzetlenséget, a mások szolgálatára való készséget és a mély hitet a családban szívtam magamba. Édesapám mélyen elkötelezett, tanúságtevő hitélete nagy szerepet játszott a hivatásomban. Ugyanígy édesanyámnak az áldozatos és gyakorló vallásos imaélete, hitélete is. Hozzáteszem, hogy édesanyám súlyos beteg gyermekkorától fogva. Volt, hogy tolószékben, később egy vagy két bottal járva élte le az egész életét. Most már újra tolószékes és ágyhoz van kötve. Az ő fájdalmai, szenvedései, fölajánlott betegsége is nagy szerepet játszott az én hivatásomban, ebben is biztos vagyok. Óvodáskoromtól fogva mondtam, hogy pap akarok lenni. Nagy titok, nyilván, hogy mi indít egy kisgyereket arra, hogy ezt mondja, és emberileg nem is tudom megmagyarázni. Ahogyan azt sem tudom kimutatni, hogy na, itt vagy ott, ekkor vagy akkor jelent meg a hivatás bennem.

– A hajdúdorogi egyházmegye bizonyos értelemben egyedülálló az országban, hiszen a Magyarországon élő összes görög katolikus ember ennek az egyházmegyének a joghatósága alá tartozik. Mindehhez persze, tudni kell, hogy bár a görög katolikuság túlnyomó része a keleti országrészben található, azért szép számban élnek görög katolikusok Budapest környékén és másutt is. Mennyiben nehezítheti ez meg a megyéspüspök munkáját, különösen is a szolgálat elején?

– Valóban, a görög katolikus egyház az egész országra kiterjed. Tehát az ország bármely pontján élő görög katolikusok mind a hajdúdorogi püspökhöz tartoznak – éljenek akár Pécsen, Szombathelyen, Győrött, Szegeden vagy bárhol. Ez, persze megnehezíti a püspök munkáját.

– Például meg kell látogatnia a híveket. Elsősorban erre a feladatra gondolok a kérdés felvetéskor.

– Természetes. És nekem éppen azért is nehéz, mert eddig egy meglehetősen elvonult, nem túl sok utazgatást engedő életet éltem, és szerzetesként sokkal inkább szerettem egy helyben maradni. Ez valami egé-

szen más, ami most vár rám. Az említett két hónapos előkészületbe már a sorozatos utazások is beletartoztak. Miskolcra mentem, Budapestre, Szegedre, Debrecenbe és más helyekre is. Biztos vagyok tehát benne, hogy sokat kell utaznom. Szilárd püspök úr is sokat utazott, tudom tehát, hogy együttjár ez is a szolgálattal. Ennek is van azonban öröme, ebben is nyílnak lehetőségek, hiszen épp azáltal, hogy más az élet Dunántúlon, más az Alföldön, a Nyírségben vagy Borsodban, és mások az emberek is, színesebbé válik maga az egyházmegye, mert aki elmegy Győrbe vagy Pécsre, bármennyire is hordozza a maga otthonról hozott sajátosságait, mégis alakul annak az új helynek a szellemiségéhez is.

ERŐ A GYÖNGESÉGBEN

– A hajdúdorogi egyházmegye joghatóságáról rendelkező pápai bulla, amelyet II. János Pál adott ki, előírja a miskolci apostoli kormányzóság (exarchátus) jogainak szigorú megőrzését. Min alapszik ez az autonómia? Régi gyakorlat-e, hogy a püspök egyúttal az exarchátus kormányzója is?

– A miskolci kormányzóság a trianoni határ miatt alakult ki, a mai exarchátus területe régen az eperjesi görög katolikus püspökséghez tartozott. A hajdúdorogi egyházmegye pedig a munkácsi egyházmegyéből vált ki, illetve a szatmári és az eperjesi egyházmegyéktől kapott területeket, így jött létre 1912-ben. Majd 1920-ban, a trianoni béketárgyalásokat követően egy bizonyos rész az eperjesi egyházmegyétől itt maradt az újonnan lehatárolt magyar területen. Ebből alakult később a Miskolci exarchatus. Kis terület, mintegy harminc parókia tartozik hozzá, a vezetője pedig Dudás Miklós óta (1946-tól) ugyanaz a személy volt, aki a hajdúdorogi egyházmegyét vezette. Amikor

Timkó Imre és Keresztes Szilárd személyében két püspökünk volt, az apostoli kormányzó tisztét akkor is Timkó Imre megyéspüspök töltötte be.

– A papoknak és a püspököknek is van egy választott jelmondatuk. Püspök úrnak mi a jelmondata?

– Majdnem ugyanaz, mint a papi jelmondatom. Az pedig így szól: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm a gyöngeségben válik teljessé”. Az Isten így buzdította Pál apostolt, amikor ő kérte, hogy vegye el tőle a nehéz keresztet. „Tövist kaptam a testembe” – mondja Pál

apostol és kéri az Istent, hogy vegye el tőle, mert így nagyon gyöngö. De az Úr így felelt: „Az én erőm a gyöngeségben válik teljessé” – ennek az esszenciáját emeltem még ki, így lett a jelmondatom „Erőm a gyöngeségben”.

MISSZIÓS FELADATOK

– Van-e missziói munka a görög katolikus felekezetben?

– Igen, van, bár inkább úgy mondom, hogy új missziós munka van. Nem tudom, hogy a mi görög katolikus egyházunk valaha is felvállalt-e olyan munkát, hogy más területeken térítsen és vezessen el Istent nem ismerő embereket az igaz hitre. Viszont Magyarországot egyre többször emlegetjük úgy, hogy most már újra missziós terület, ahol nagyon sok olyan ember él, aki eltávolodott az Istentől. Nem is csak a nagy városokban, hanem az elcigányosodott településeken is. Más értelemben jelentkezik, persze, az istentelenség a cigányoknál, mint a nem cigányoknál. Óriási munka vár tehát ránk, keresztényekre, papokra, püspökökre, hogy segítsük az embereket: ne az erkölcs-telenség meg a testiség nyomorában éljünk. Nagy szükségük van az embereknek Krisztusra, a krisztusi felszabadító öröme, a bűn bocsánatára. Ehelyett a bűn fertőjében élünk, és azt hisszük, hogy jól érezzük magunkat. Tehát igenis van szükség a misszióra, és talán többet kellene tennünk, mint eddig ezen a téren. Tervezem is mielőbb megtalálni a módját, hogy nagy városokban vagy olyan településeken, ahol nagy számban élnek Istentől eltávolodott emberek, hogyan tudnánk előtárni újra a hit gazdagságát, titkait. Ez egy fontos gondolatom, de még nem tudom, hogyan lehet majd megvalósítani.

Gulyás Imre

MÚLTJA VAN, DE MILYEN LESZ A JÖVŐJE?

Hetven éves a Debreceni Szent István-templom

A XX. század elején Debrecenben hirtelen megnőtt a katolikusok száma, és fellelő a vallásos élet. A Szent Anna Templom vasárnaponként több alkalommal is zsúfolásig megtelt, és már kicsinek bizonyult. A 20-as évek végére külterületi iskolákat építettek, ahol az oktatás mellett a vallásos nevelés is megvalósult. Vasárnaponként itt mutatták be a szentmiséket.

Egyre nagyobb igény mutatkozott külterületi templomok építésére. 1936-ban templomépítő bizottság alakul. Az 1936-38-ig terjedő időt a példamutató összefogás jellemzi.

SZÁRNYAS KERÉK A TEMPLOM FALÁN

Problémák, akadályok persze ekkor is voltak, de a templomépítés üzenete az lehet az utókornak, hogy az összefogás, a közösség egysége diadalhoz vezet. A Szent István-templom építéséhez a MÁV földterületet, egyéb dologi segítséget valamint pénzt adott (a szárnyas kerék ezért látható a templom falán), a város pedig a polgármester javaslatára 100 000 db téglát adományozott. Gyűjtésekből és adományokból (volt olyan, aki egymaga 1200 pengőt adott) az összköltség kb. 20%-a jött össze. Az építkezés 1938. április 3-án (alapköletétel) kezdődött. A képen látható a templom állványzata és a diadalkapu, amit időközben valamilyen ok miatt lebontottak. Jó volna újra felépíteni.

FERENCESEK DEBRECENBEN

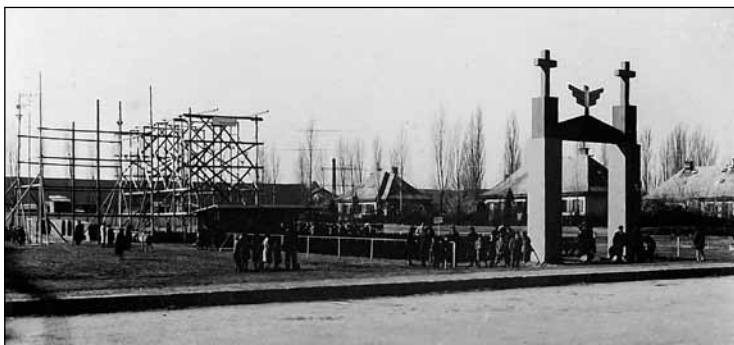
A templom első „gazdája” a ferencesek voltak. Oltárképünk felső része is erre utal. A ferencesek kiváló érzékkel, karizmával, aldozatvállalással végezték az itteni egyszerű, szegény, de lelkiekben nagyon gazdag lakosok lelki gondozását. A gyermekként itt élők ma úgy emlékeznek, hogy mindenkinek olyan gyermekkort kívánnak, mint amilyen nekik volt a ferencesekkel. Első plébánosunk P. Kiss Szaléz atya (vértanú), akit az AVH börtönében válogatott kínzások után a vénájába adott levegőinjekcióval kivégeztek. Második plébánosunk P. Faddy Otmár (korabeli dokumentumokon: Othmár) 9 évet ült börtönben.

A hívek mély vallásosságát bizonyítja a Lourdes-i barlang megépítése, és vele szem-

ben a feszület. Az a kereszt, ami a Budai Nagy Antal utca sarkán állt, útépítéskor került a sekrestye mellé a templomkertbe.

Az egyetlen fennmaradt képen a nyilastelepi iskolakápolna oltára látható

A szerzetesrendek feloszlata után egészen más helyzet alakult ki. A híveket és papokat megfélemlítették, lehetőségeiket erősen korlátozták. Ennek ellenére még gazdagodott is az egyházközség a Wolaffka telepi kápolnával, melyet Mándoki Ernő építtetett. (Róla termet neveztek el a Szent József Gimnáziumban). Az 1960-as évekig a plébános mellett még két káplán, később egy káplán tevékenykedett 1987-ig. Vasárnap és hétköznap egyaránt naponta három mise volt.

A hitoktatás tilos volt. A párt egyházüldöző tevékenysége, a megfélemlítések megtették hatásukat. Az igazán meggyőződéses, elkötelezett hívek maradtak csak meg. A templom kezdett elnéptelenedni. A tanyavilág megszűnt. Erősítést jelentettek a nyírségi településekről beköltözött, szilárd hitet magukkal hozó családok.

KARIZMATIKUS LELKIÉLET

1987-től káplán nélkül idős pap vezette az egyházközséget: Farkas András atya személye megpezsdítette a lelki életet. Nemcsak város: hanem országos szinten híre lett a karizmatikus eseményeknek, programoknak. Olyan imádságokat indított el, melyek néhány emberben még mindig élnek.

A ferencesek által bevezetett ájtatossá-

gok, imádságok is még évtizedekig megmaradtak.

A gyönyörű templomkert sajátos lehetőségekre ad alkalmat. A legvéresebb egyházüldözés idején is – a városban egyetlen helyen – minden évben volt feltámadási és úrnapi körmenet. A május 1-i majális városi szintűnek, a közösséget formáló hármashegy kirándulás hittantoborzónak indult. A farsang minden évben emlékeztet este számunkra.

Az elmúlt évtizedek alatt megújult a bejárati lépcső, a pince, a templomtető, az elektromos rendszer, a tető, a fűtés korszerűsítették. Gyönyörű szőnyeg díszíti a templomot. Szigetelt dupla ablakok védik a templomot a hidegtől és a melegtől. Kerítést építettek. Beton járdán lehet az utcáról bemenni. A régi harmónium helyett két manuális, 19 regiszteres gyönyörű orgona szól a liturgiákon.

A templomtető teljes szigetelése és felújítása egyre sürgetőbb feladat.

CSALÁDIAS LÉGKÖR

A hívek átlagéletkora egyre magasabb, a fiatalok egyre kevesebben látogatják az Úr házát. 1946-ban 1200 volt a vasárnapi miséken imádkozók száma, ma ennek tizedrésze. Hétköznap 250 hívő volt, ma már hetente csak 2-3 nap van szentmise, néhány fő részvételével, pedig az egyházközséghez nagy terület tartozik. Sokan elszoktak a templomtól. Van azonban minden korosztályban egy kis hűséges mag, akik még kitartanak.

A templom sajátossága hogy a szentmisékre nem „idegen” hívek jönnek, mert a templomba járók ismerik egymást, a hívek közössége olyan mint egy nagy család.

Az egyházközség jövője is attól függ, hogy a hűség, mely napjainkban elvesztette jelentőségét, megerősödik-e bennünk. Hűség Istenhez, az Egyházhhoz, hitünkhöz, templomunkhoz, házassági eskünkhöz, a keresztségben tett ígretünkhöz.

A múlt ismeretében, a jövőbe vetett bizalommal imádkozunk, hogy a Szentlélek világosítsa meg értelmünket, erősítse hitünket, és adjon erőt megtenni, ami a mi feladatunk.

www.szentistvan.dnyem.hu

Géczy István és Málnás Szilárd

EGY BOLDOG 150 ÉVES!

A hír igaz! Augusztus 15-17-ig ünnepelte városunk, Polgár büszkesége, templomunk, a 150-ik évét.

Az ünnep nem ünnep zene nélkül. Így pénteken este a gyönyörű ruhába öltözött nyíregyházi Cantemus kórus varázsolt el bennünket. Természetesen nemcsak öltözetükkel, hanem hangjukkal is elkápráztattak bennünket. Egy ilyen kultúrsemme után lazításképp, a templomkert árnyas fái alatt, megnézhattuk a Don Camillo című bájos, humoros filmet, sokak kedvencével, Terence Hillel a főszerepben. A szombati nap a családok napja volt. Kicsik és nagyok, egyforma lelkesedéssel vethették bele magukat a kézművesség rejtelmeibe. Megtanulhattak, gyöngyöt fűzni, ékszer készíteni, faragni, szőni, bőrizni. A vállalkozó kedvűek kipróbálhatták a kovácsolás nehéz mesterségét is. Aki kedvelte az időutazást, az a templomkertben felállított jurtában hallgathat előadását elődeink életviteléről, szokásairól, viseletéről, harci eszközeiről. Lovasaink betyáros lendülettel, hévvel tartották meg bemutatójukat, mely osztatlan sikert aratott.

Délidőben, a programoktól elfáradva vettük célba a kondérokot, ahol több, mint 10 üstben főtt, rotyogott az étel. Közben a színpadon népdallal és tánccal szórakoztatták a falatozókat.

Bár a délutáni programokat derékba törte egy hirtelen támadt szélvihar, azonban a lelkes közönséget ez sem tudta elriasztani. A Számadó népi zenekar kitarásának és magas színvonalú előadásának köszönhetően ismét megtelt a nézőtér. Mire az Illés emlékenekar elkezdett játszani, ismét benépesült a tér. Az est fénypontja a Bojtorján együttes volt, akik szünni nem akaró taps kíséretében fejezheték be előadásukat.

A táncolni vágyók már a koncertek alatt is ropták, de az igazi táncos mulatságra a tábornútör köre gyűlt táncitanítás tette fel a koronát.

A sokáig elhúzódozó programok ellenére vasárnap rendkívüli tömeg gyűlt össze a templombúcsúra, melyet a nyugalmazott érsek atya, Dr. Seregély István celebrált.

Az ünnepi szentmise 10:00-kor kezdődött, amelynek keretében érsek atya prédikációjában felhívta a hí-

vek figyelmét arra, hogy adjanak hálat az elmúlt 150 évért, valamint továbbra is bizalommal forduljanak égi Édesanyánkhhoz. A szentmise keretében érsek atya megáldotta a két új lobbogókat, valamint a főoltáron található két szobrot is, amelyeket erre az alkalomra újítottunk fel. Ezután pedig az Újhelyi házaspár, János bácsi és Ancika néni átvették munkásságuk elismeréseként egyházközségünk díját, a Pro Ecclesia Polgarinensi Díjat.

Reméljük, ezzel a 3 napos ünnepségsorozattal, méltóan megünnepeltük templomunk 150-ik évét.

Papp Péter, Rapcsák Judit

SZENT LŐRINC BÚCSÚ EBESÉN

10 éve van temploma a falunak

A debreceni Szent Anna székesegyház egyik filiáján, Ebesen a meghívott vendégekkel 2008. augusztus 10-én vasárnap ünnepelték a Szent Lőrinc tiszteletére szentelt katolikus templom felszentelésének tíz éves évfordulóját. Ahogy a polgármester, Galgóczi Mihály ünnepi beszédében elmondta, az Árpád-kori települést – amely a történelem viharáiban teljesen elpusztult – a kommunista diktatúra alatt élesztrték újjá, s új nagyszabású tervekkel szocialista mintafalut hoztak létre. A szocialista mintatelepülések legfontosabb jellemzője az, hogy tudatosan templom nélkül építették fel, nehogy a lakosok kétségbe vonják az uralkodó ideológiát. Ennek a dicstelen időszaknak vetettek véget tíz éve, amikor Ebesen két templomot is felépítettek: először a reformátusoknak, majd a katolikusoknak, mindkettőt Ebes testvérvárosa, a svájci Meilen nagylelkű támogatásával.

Az ünnepségre igazi búcsús hangulattal készültek. Megjelentek a kegytárgyarások, a mézeskalácsosok, volt kosárfő is, s a templom melletti téren fellépett a debreceni Canto Armonico énekegyüttes, valamint a debreceni baptista gyülekezet kórusa.

Az ünnepi szentmise délután 5-kor kezdődött, s a templomot szűfólagis megöltötték a hívek. A mise főcelebránsa Kiss Albert, a nagyváradi egyházmegye püspöki helynöke a szentbeszédében Szent Lőrinc

vértanú példájával buzdított valamennyiünket, hogy önmagunkat Krisztusnak adjuk oda. Ehhez először saját magunkat kell elfogadni, minden gondunkkal és szenvedésünkkel, s tudjuk mindezt felajánlani Istennek, aki a rosszat is képes javunkra fordítani.

A jubileumra készült el a tüzozománc oltárkép, amely Lőrincz Vitus képzőművész munkája. Ezzel vált teljessé és egységessé a templom szentélye, amelyben a templom címadó szentje képeinek kivételével a művész tüzozománc képei kaptak helyet. A tabernákulum bal- és jobboldalára Szent Gábor és Szent Mihály arkangyalok kerültek, fölé pedig a Szentlélek galamb formájában.

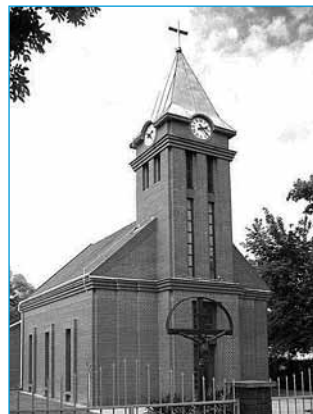
A szentmise után a templom felépítésének kezdeményezői, építtetői és támogatói kaptak szót: Walter Landis, Meilen nyugalmazott polgármestere, aki a harangot adományozta s aki mindkét ebesei templom felépítésének anyagi támogatója volt. A templom többi felszerelése, a toronyóra, az orgona és a kerítés részben személyes, részben a barátai, illetve Meilen város pénzbeli támogatásának köszönhető. Az ebesei önkormányzatot – amely szintén támogatta mindkét templom felépülését – a polgármester képviselte.

Orosz Lőrinc atya, a székesegyház plébánosa elmondta, hogy a legfőbb gondot az jelenti, hogy nincsen saját plébániája a településnek,

így a hírelet gyakorlása is nehezebb. Oláh Miklós hajdúszoboszlói görög katolikus parokus szerint – aki nagy segítséget nyújt Lőrinc atyának a papi teendők ellátásában – egy templom akkor tölti be igazán a feladatát, ha vannak, akik teleimádkozzák. Ehhez pedig igazi közösség kell formálódni az ebesei híveknek. Ennek már vannak biztató jelei – mondta Lőrinc atya – vannak hittanós gyermekek, elsőáldozókká is válnak néhányan közülük minden évben, de még mindig nagy a közöny. Ezen a helyzeten sokat segítene egy helyben lakó plébános.

A liturgián a debreceni Szent László Kórus szolgált Dobos Mihály egyházenészkántor vezetésével. A mise után a templomkertben a helyiek bőséges lakomával vendégelték meg a búcsún résztvevőket.

Záborszky László

10 ÉVES A DEBRECENI SZENT CSALÁD-TEMPLOM

Volt idő, amikor úgy gondolták egyesek, hogy lehet templom nélküli városokat építeni. A Tócs-kert is templom nélküli város lett a városban. Építettek ide boltot, iskolát, de templomot nem. A Szentlélek mégis működött az itt élőkben, és közösséggé szerveződtek a lakótelep katolikus hívei.

A közösség gyökerei a Szoboszlói úti iskola egyik termébe nyúlnak vissza, ahová a Szent Anna káplánjai jártak ki misézni vasárnaponként már a második világháborútól kezdve folyamatosan. A kilencvenes évek elejétől a Kazinczy Ferenc Általános Iskola egy különálló termébe, egy bentonómb egyik földszinti helyiségébe (az Angyalföld tér 11. szám alá) költözött a közösség. Amikor a helyiség az egyház tulajdonába került, kis káplánát alakítottak itt ki, amelynek patrónusa a Szent Család lett. A hívek gyarapodásával néhány év alatt ez a kis káplán is szűkössé vált, egyre égetőbb szükség volt egy új templomra, amely végül plébánosunk, Fodor András atya ügyes szervezése mellett készült el, és 1998. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén szentelte fel Bosák Nándor püspök atya. A

templom megtartotta a korábbi káplán patrónusát, és azóta is olyan szent hely, ahol nemcsak a Szent Család, de bármely család jól érezheti magát. Egyben a betonrengtetegben elkelletlenedett emberek élő lelkiismerete is. Nem lehet mellette elmenni anélkül, hogy érzéseket ne keltené. Ennek is köszönhető, hogy évente újabb és újabb arcok tűnnek fel a miséken a padokban, a tíz éves jubileum alkalmából szervezett programokon pedig az ország távolabbi pontjaira verődött egykori „szentszaladosok” is részt vettek.

Augusztus 14-én, csütörtökön virrasztással készülünk az ünnepre, miután megtekinthetjük a közösség 10. évének eseményeit összefoglaló filmet. Pénteken a templom kórusa és skólája adott műsort a szentmise előtt, mise után pedig agapéra gyűltek össze a hívek. A jubileumi ünnepségsorozat lezárása a szombati családi

nap volt. Itt számtalan program várt családokra, egyedülállókat egyaránt. Lehetett énekelni, süteményt sütni és csigatészta készíteni, pecázni, szellemi és ügyességi vetélkedőn részt venni, ebédre pedig mindenkinek jutott a templomkertben főtt pörköltből. Az esti szentmise előtt templomunk ifjúsági ének- és zenekara Sillye Jenő: Jézus anyja, Mária c. oratóriumát mutatta be.

A jeles alkalomra elkészült helyi újságunk jubileumi száma is, melyet a Szent Család templom újságos asztaláról megvásárolhatják, akiket a templom története bővebben érdekel. De az eddig történetknél is fontosabb, hogy életben tartsuk ezt az élő közösséget és gyarapítsuk, hiszen – ahogy András atya mondta –, a templom még mindig nincs kész, folyamatosan építjük.

Almási Gábor

„...LÁNGOLT A SZÍVEM...”

„...Az első négy-öt bevezetőt kívülről-ként szemléltem. Azt gondoltam, miért okoskodnak itt nekem, amikor én sokkal többet tudok és tapasztaltam. Körülbelül az ötödik bevezetőnél azonban megtört a jég. Rádöbbsentem, mit is jelent igazából a hitvestársi kapcsolat. Házasságunkat természetesen jellemezte a hűség, az össze-

tartozás, a gyerekek szeretete, tehát alapvetően keresztény családként éltünk, de ez nagyon messze állt a teremtés gondolatától. A farizeusokkal folytatott dialógus során, amikor megkérdezték Jézust, hogy elbocsáthatja-e a férfi a feleségét, Jézus válaszában kétszer is visszautalt a Genézis első oldalaira azzal, hogy ez kezdetben nem így volt. Az Isten az embert férfinak és nőnek teremtette, aki ezért elhagyja anyját és apját, és a kettő többé már nem kettő, hanem csak egy. A Házias Hétvége és az Évivel folytatott mély beszélgetések rádöbbsentettek, hogy tulajdonképpen húsz éve nem hallgattam meg őt. Természetesen appercipáltam a szavait, kommunikáltunk egymással, de szavaik igazi üzenetét nem fogtam fel. S ekkor megélttem a nikodémusi találkozást. Igen, hiszem, hogy az ember újjá tud születni! Megértettem, hogy nem a karrierem a döntő, hanem elsődlegesen férjként, apaként kell élnem, és az értékrendemen alapvetően változtatnom kell.

...Lángolt a szívem, mint az emmausi tanítványoknak, amikor Jézus szólt hozzánk. Nekem is megjelent ezen a hétvégén Jézus, mégpedig úgy, mint ahogy azt János evangéliumának első oldalain találjuk, amikor Jézus először találkozik Jánossal és Andrással. Megkérdezi: mit szeretnétek? Ők kérdéssel felelnek: Mester, azt, hogy hol lakol? Jézus pedig meghívja őket: Jöjjetek, nézzétek meg! Én valami ilyesmit éltem át. És akkor ő engem Évihez vezetett: Hihetetlen csodát éltem át. Éppen olyan nagy erejű volt az egész, mint amikor először találkoztunk egymással...” (Dr. Lábady Tamás jogtanár, volt alkotmánybíró vallomásából idéztünk a „Miért hiszek” sorozat Bodnár Zita: Újjászületés című könyvéből.)

Újra egységben

HÁZAS HÉTVEGE

A Házias Hétvége abban segít, hogy férjként, feleségként közelebb kerüljünk egymáshoz, kapcsolatunk felfrissüljön és elmélyüljön. Hogy felfedezzük, házastársi kapcsolatunk sok év után és a hétköznapiakban is ugyanolyan bensőséges, mint a házasságkötésük idején volt.

Anyagelvű, rohanó világunkban sokszor elbizonytalanodunk a házasság értékeiben. Beletörődünk, hogy elmúltak a mézeshepek, a mi házasságunk is elszürkült. Túlterheltek vagyunk, nem száunk időt egymás meghallgatására, beszélgetésre. Fáradtan érkezünk haza, és még rengeteg tennivaló vár ránk. Sebeket hordozunk, de az évek során megtanultuk, hogy a kényes, fájó dolgokról nem beszélünk. Nem akarjuk egymást megbántani.

KÖVETKEZMÉNY

Ha így teszünk, falak épülnek közénk, egymás mellett, nem együtt halad az életünk. Kapcsolatunk jó esetben udvarias és szerető léggör, de távol-ságtartó. Ez szenvedést, fájdalmat okoz, de a mindennapi rohanásban nem látjuk a kiutat, inkább nem is gondolunk rá. Kettőnk egysége is formálissá válik: kifelé minden rendben, de belül nagyon magányosak vagyunk. A házasságunk látszólag jó, de nem boldog.

ISTEN SZÁNDÉKA

A teremtő Isten szándéka, hogy az ember már itt a földön boldog legyen. Azért teremtett férfinak és nőnek bennünket, hogy egymást kiegészítsük, segítsük, boldoggá tegyünk. Ez a boldogság az alapja az örömteli családi életnek és a gyermekek testi-lelki épségének, kiegyensúlyozott fejlődésének is.

A házias hétvége célja, hogy rátaláljunk a gyöngéd és felelősségteljes szeretetre, a beszélgetés, ér-

zéseink kimondása visszahozza azt a mély egységet, amelyet a házasságunk elején átéltünk, megtanuljunk odafigyelni egymásra és képessé váljunk lelki sebeink gyógyítására.

MI TÖRTÉNIK EZEN A HÉTVEGÉN?

A Házias Hétvége péntek este kezdődik, vasárnap délután szentmisével zárul, összefüggő program házaspárok, papok és szerzetesek számára.

A hétvégén a férj és feleség közös elhatározással, együtt vesznek részt. A programot egy pap és három házaspár vezeti, akik saját életpéldáikat osztják meg a résztvevőkkel. De a lényeg nem az, amit ők mondanak, hanem mindaz a felismerés, elhatározás, újrakezdési szándék, ami szavaik hatásaként a résztvevőkben megszületik.

Ennek érdekében minden pár és pap külön szobát kap, ahol végiggondolhatják a hallottakat, nyugodtan beszélgethetnek.

TOVÁBBI INFOTRMÁCIÓK

a Házias Hétvége honlapján:
www.hazashetvege.hu

Érdeklődni, jelentkezni: www.hazashetvege.hu/hhjellent.html, vagy az alábbi címen lehet:

Hajdú-Bihar megye, Debrecen
Schaff Kálmán és Panni
E-mail: schkalman@gmail.com

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye, Nyíregyháza
Csizmadia Lehel & Ili
E-mail: lcsizmadia@navi.hu

ZARÁNDOKLAT

IMÁDKOZÓ LÁBAK

Egészen találó a cím, amikor a zarándoklat lényegét akarjuk megragadni. Haladni valahonnan valahová, mindezt úgy, hogy erőt, fáradságot nem spórolva a változás és a találkozás reményében kiszolgáltatom magam annak, Akihez haladok. Megtalálom a lehetőségét, hogyan is találkozhatnék azzal, Akire számítok. Magam élhetem át azt a folyamatot, ami vár rám. Elindulok, haladok és megérkezem. A zarándoklatban a haladás a nehéz és hosszú folyamat. Magam mögött hagyom a pillanatot, az időt, az izzadságot, más, úton lévő embereket. A nyomaik csupán csak emlékek már. És mi az, amit magammal viszek? Mindent, ami emlék, ami múlt. És ami jelen. Ami élő és holt. A testem és a lelkem. Ami látható, és ami láthatatlan. Mindazt, aki én vagyok. És a reményt, hogy Vele találkozhatom. És elmondom miért indultam el. Síró monda-

tok, panaszok, kérések, köszönetek, előbb utóbb végére érek a

felsorolásnak és rádöbbenek, ezek indítottak el és ezek segítségével találkozhatom Azzal, akihez elindultam. Hogy Vele találkozzam. A zarándoklat lényege, hogy megérkezem Hozzá, és Vele beszélgessek hangosan vagy csendben. Ekkorra eltűnik a zarándoklat minden nehéz perce. Feltöltődöm, és újabb szövetséget kötök: hűségesebb leszek. Ilyenkor az ember a Szentek által csak jót tud ígérni az Istennek. És abban a pillanatban mindent nagyon elhiszem.

És egy újabb út vissza, ahonnan indultam. Új emberként? Előbb-utóbb kiderül. De tény, érezhető módon úton voltam. És megélttem, ez az életem: állandóan úton lenni Felé.

...ÚTBAN HAZAFELÉ...

Egyre több településről indulnak el gyalogosan a pócsi Szűzanyához évente legalább egy alkalommal az egyházmegye területén. Nyírcsaholyból a hívek már 100 éve fáradtan, elcsigázottan, de annál nagyobb elszántsággal viszik terhüket az égi édesanyához. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye megalapításának 15. évfordulóján gyalog indultunk el az egyházmegyei búcsúra Debrecenből Máriapócsra, hogy életünk gondjait a Szűzanyára bizzuk, és imádkozunk az egyházmegye lelki megújulásáért, papjaiért, újabb hivatásokért.

Az egyházmegyei sajtóiroda felhívására közel 70 km-en át imádkoztunk énekelünk, egy régi, 50-es évekbeli hagyományt is felelevenítve, hiszen annak idején Debrecenből a Szent Anna-templom elől gyalogosan indultak el a hívek papjuk kíséretével Máriapócsra. Az ősi kegyhely a környékbeli emberek lelki otthona, ahová szó szerint haza, az Édesanyjukhoz érkeznek a zarándokok. Mennyivel másabb az érkezés, ha fáradtan, akár az út sérüléseivel, fájdalokkal, testileg megtörve, nem gondolva másra, csak a következő fájdalmas lépésre, s a lépésben Jézus szenvedésére, a Szűzanyára, aki vár, akihez lelkileg feltöltve érkezünk és rakjuk le terheinket. Az út „hazafelé”, a megérkezés, a köszöntés, a meghitt találkozás kimondhatatlan szent gyermeki érzés..., a zarándok valóban otthon van... az édesanyjánál.

...HAZAFELÉ...

„Útban hazafelé” a zarándokok imáira, énekére a kiskapuba kisiető emberek előtt egy pillanatra szent helyé válik a poros út, s könnyes szemmel megilletődve, keresztet vetve, „haza” vágyakozva, gondolatban küldik kéréseiket, hálájukat. De méltó a zarándokok érkezésére a harang csendítése, hogy a templom hűvös csöndjében pihenésre hívja a megfáradtakat. Szól a harang az elinduláskor is, tarisznyába téve a harangozó jó szándékát.

Közülünk legtöbben nemcsak hagyományt elevenítettünk fel, hanem gyermekkori élményeket is. Különös érzés volt „hazaérkezésünkkor” a máriapócsi zarándokházban tölteni az éjszakát. Eszembe jutott, hogy utoljára gyermekként a zarándokok számára friss szalmával megterített istállóban aludtam a csa-

ládómmal a kegytemplom mellett Mezőéknél, ahová a szomszédokkal, családokkal összefogva lovas szekérral érkezünk. Az állatok a meleg nyári éjszakát az udvaron töltötték, s mi bent, legalább ötvenen köszöntünk egymásnak nyugodalmas jóéjszakát... „otthon”. Hová lettek a családok?

REMÉNYSÉGÜNK

Kevesebben lettünk, mégis jóleső érzés volt látni a szépen felöltözött családokat, akik imádkozva együtt járulnak a Szűzanya elé minden évben az egyházmegyei búcsún. A szomorú statisztikák ellenére láthatjuk, hogy ők a reményei kereszténységünknek. A búcsún Mikolai Vince pápai prelátus Miskolc-diósgyőri plébános imájában kérte az Istentől, hogy bőséges áldásával halmozza el a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyét, annak főpásztorát, papjait, egyházközségeit, családjait, hogy Isten szeretetében, Boldogasszony szeretetében éljenek ezen az áldott földön, ahol az emberek mindig sokat, keményen dolgoztak a megélhetésükért, ahol mindig megvolt a családnak a tisztelete, becsülete, hiszen nagyszámban születtek gyermekek. Kérte, a családokat, hogy változatlanul mutassanak példát, hogy szegény körülmények között is lehet az életet szolgálni, olyan embereket nevelni, akik tudják, hogy az élet az anyagi javaknál fontosabb, hogy az életnek csak úgy van értelme, ha van benne szeretet, Isten iránti bizalom és remény.

Kovács Ágnes

MÁRIAPÓCSI ZARÁNDOKUTAM

Már nagyon vágytam a Pócsi Szűzanyához, sok mondanivalóm volt, és köszönetet is kellett mondanom Neki sok mindenért. Május elején három napos szabadnap következett. Nagyon sok volt a munkám a szülői portán Nyíradonyban – ami-re sajnos kevés idő jut, hiszen kilenc féle katolikus közösséghez is tartozom itt Debrecenben –, de akkor úgy döntöttem, hogy a Szűzanya hónapjában a három nappól egyet neki szentelek. Igen erős vágy élt bennem a zarándokútra. Kiváló erőben éreztem magam, és elhatároztam, hogy a 70 km-es utat egy nap alatt fogom megtenni. Nagy kihívásnak éreztem, hiszen ennyit egyszerre még nem gyalogoltam. A családomon kívül senkinek nem szóltam, mert egyedül szerettem volna lenni a gondolataimmal, Istennel.

HAZAI FÖLDEKEN

Hajnalba indultam útnak. Ízzott bennem a szeretet a pócsi Szűzanya iránt. Igaz, hogy itthon is lehet hozzá imádkozni, de más az, amikor egész napos fáradalmak után jutok el hozzá, menet közben imádkozva, énekelve, rózsafüzérrel a kezemben. Hajdúsámson után letértem a főútról a híres régi Szatmári útra – még Petőfi Sándor is végigment rajta – és haladtam végig a nyírségi homokos, akácerdős vidéken. Évek óta megteszem ezt a zarándokutat, úgy ismerem már, mint a tenyereimet. Az ezüstnyár-erdő ismerősen integet, amott egy vadkörtefa, ami alatt annyiszor megpihentem már...szinte hozzám tartozik. Az út két oldalán egy-egy tanya, elárvult ház teszi még méltóságos-

sabbá a csendet. A nyárfa, akácerdő mellett nemrég még egy öreg ház állt, évekig eljártam mellette. Lasan kihaltak belőle az emberek, a házőrző kutya még egy évig vigyázta, majd egy alkalommal láttam, hogy már a ház sem áll. Keserves látvány volt. Így múlik el az élet, a portának még nyoma sem maradt. Hát így bízson az ember a földi életben!

Közben elérem a nagyvadas területet: a Gúti erdőt, a szarvasok, vaddisznók otthonát. Ezt az erdőt gyerekkorom óta járom, édesapámmal sokat dolgoztunk itt.

35 KM UTÁN

Fájnak a lábaim... Kb. 35 km-t hagytam magam mögött, már a nap is kisütött. Elhaladok a Levente lapos (tisztás) mellett, ahol a háború előtt folyt a katonaság előtt álló 16 éves korú levették nevelése, kiképzése. Ez hatásos módszer volt arra, hogy embert faragjanak a magyar fiúkból. Továbbmenve a Nyíradonyt Nyíracsáddal összekötő keresztút után a Szatmári úton a tóvárányi kerten keresztül haladtam, ami régen egy földesúri uradalom volt. Nyírmihálydi után Nyírgelsen a templomkertben pihentem egy keveset, majd Kislétához közelve a falu elején lévő kereszt előtt is imádkoztam. Elmondtam Jézusnak a zarándokutam célját, s kértem, hallgassa meg. Nagyon szívhez szólónak találok, ha a kereszt előtt imádkozhatom. Nem hiúságból teszem. A járókelők megbámulnak, talán valami megfordul az ő szívükben is. A pócsi saroknál is leterdeltem a kereszt előtt, emlékszem, édesanyám is mondta, hogy a búcsúlok itt mindig térdelve imád-

kozna a kereszt előtt. A keresztől már látni a pócsi templom tornyait, kimondhatatlan érzés, amire az ember legszívesebben „hazáig” szaladna.

HAZATÉRVE

A kegytemplomba érve éppen szertartást végeztek. Letérdeltem a Szűzanya kegyképe előtt, földig hajoltam és így kértem, hogy hallgassa meg kérésemet, fogadja el zarándokutamat vezeklés és engeszteléseképpen. Vezesse a helyes útra népünket, hogy a szeretet és az összetartozás költözzön közénk, majd személyes kérésemmel és hállammal fordultam hozzá. Nem sok időm maradt imádkozni, mindössze 15 perc, mert a templomot bezárták éjszakára. ...nemcsak 15 percig voltam a Szűzanyával, hanem az egész Úton. A poros Szatmári úton, az akácerdő mellett pihent velem a körtefa árnyékában, velem volt, amikor a lebontott ház üres helye előtt tűnődtem a földi életben, és az útszéli kereszt előtt is.

Köszönöm, neked Pócsi Szűzanya a szép napot! Hűségem maradok hozzád és az egyházadhoz amíg élek.

Illés György

„Ha a szíved kószál és szenved, óvatosan vidd vissza a helyére és helyezd gyengéden a te Istened jelenlétébe. És ha soha semmi mást nem csináltál egész életedben, csak a szívedet hoztad vissza és helyezted Isten jelenlétébe, habár újra és újra elfutott, miután visszahoztad, már akkor nem éltél hiába.”

(ismeretlen szerző)

A MESTER TANÍTVÁNYÁNAK LENNI

Ma az emberiség információs tengerben fuldokolik, levegő után kapkod, hogy bármi áron életben, szinten maradjon, miközben nem is érzékeli, hogy már a létéért küzd. Minden attól függ, kívülről milyen információt kapunk, ki az, aki továbbítja és milyen szándékból. Én pedig válogathatok hogy mennyit és mit engedek be magamhoz, mi az, ami a létminőségemet javítja. Persze, előbb meg kell tanulni azt, hogy ki a tanító és ki a hallgató. Ki az, aki hiteles, és ki az, aki csak manipulál. Mi a tananyag és mi az, ami nincs szükségem.

A jó tanítvány azt szereti, ha nem sok a tananyag. A tanító pedig azt, ha a feladott leckét első szóra elsajátítja a tanuló.

A mi Mesterünk kifinomult érzékeléssel tudja, mennyi tananyagot adjon fel, mennyi időt biztosítson a tanuláshoz, mikor legyen a gyakorlás ideje, és persze biztosít elegendő időt is a számonkérésig. Ő csupán két nagy feladatot adott nekünk.

„Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” (Mk.12,30-31)

A Mester ebbe az egy szóba sűrítette bele az élet lényegét. Ha bemagolom a törvényt, boldog lehetek, mert tudom, mit kell megtanulni. Aztán találkozom a „felebaráttal”, és elkezdem tanítani neki ezt a szabályt. Ő is hamar megtanulja, és boldogan mehetek a dolgomra, mert nemcsak tanulni tudok, de tanítani is. És egyszer csak találkozom valakivel, aki példa segítségével akarja ezt megtanulni. Míg gondolkodom, hogyan is mutathatnám be a lényegét, körülöttem zajlik az élet, emberek kérdeznek és kérnek, de nincs időm, hisz most a

tanítványomra kell figyelnem. És akkor a tanítvány megkérdezi: ki a felebarát? Akik itt jártak, ők kik, voltak? Csak idegenek, vagy „felebarát”?

Másnap várom, hogy a Mester tanítson. Mielőtt elkezdzenék, jön valaki, akinek gondja van. Azt mondtam, majd jöjjön vissza később, mert nagyon fontos dolgom van. Majd kinyitom a Bibliát, és azt olvasom: „Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ti is úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt” (Jn.13, 33-35). És akkor rájöttem, hogy nekem a Mestert kell vizsgálgatnom, Ő hogyan viszonyult az Atyához és az emberekhez.

HOGYAN TALÁLKOZIK A TANÍTÓM AZ EMBEREKSEL?

Jerikó városához közeledik, és egy vak koldus kiáltozik. A Mester odahívja és megkérdezi tőle: „Mit akarsz, mit tegyek veled?”

A hangoskodásban meghallja a könyörgő szót, és nem figyel azokra, akik csitítani akarják. Vele akar találkozni. Tőle akarja hallani, mire van szüksége. Nagyszerű. Kérdezniem kell az embereket, és figyelniem kell rájuk... Később visszajött a hölgy, akit elküldtem. Nagyon akartam rá figyelni. Kiderült, hogy hajléktalan, nélkülöző ember. Nem pénzért kért, csak tisztálkodási eszközöket. És amikor oda adtam, amire szüksége volt, boldognak éreztem magam, megkapta, amit szeretett volna, és úgy éreztem, még szeretem is. Aztán kért egy Bibliát is. Ez már sok volt nekem. „Milyen követelőző ember!” – gondoltam. Gondolkodás nélkül jeleztem, azt nem tudok adni, bár volt két Bibliám.

Ő pedig nem sértődött, de jelezte: „Mindenem, amim van, az Istentől kaptam és nem az enyém.” Most már rájöttem, hogy a Tanító nem kész választókat ad a kérdéseimre, hanem lehetőséget teremt arra, hogy gyakoroljam az Ő módszerét.

JÉZUS KAPCSOLATA AZ ATYÁVAL

Az egész éjszakát Vele töltötte imádságban. Ezt is gyakorolnom kell! Mondanom sem kell, gyönyörű pillanatokot éltem meg. Csak Vele lenni és Rá gondolni. Most már kezdtem érezni, mit jelent szeretni, de hogy teljes szívből, azt még nem.

Nem is kellett sokat várni, hogy ezt a részét is kipróbáljam. Kiderült, új helyre helyeznek át, amitől nagyon félttem. Szorongás, félelem, sok-sok megválaszolatlan kérdés. Minél mélyebbre merültem saját gondolataimban, annál kilátástalanabbnak élttem meg a helyzetem. De a Lélek ott fű, ahol akar, és most nekem is volt üzenete. Mégpedig az a mondat, ami sokat segített. „Ha oda helyeztek, neked ott a legjobb!” És elhittem. Belemélyedtem abba, hogy az Atya tudja, mi a legjobb számomra. A legtöbb fejlődést és maradandó tapasztalatot, tanulási lehetőséget, és a legtöbb maradandó emberi kapcsolatokat az új helyemen élhettem meg.

Most már sejtem, mit jelent szeretni az Atyát, de még nem tudom, hogyan kell teljes szívből; már sejtem, kik a felebarátiam, akiket Jézustól tanulva szeretnünk kell. Most már talán képes vagyok önmagamot is szeretni, úgy, ahogyan vagyok, az adottságimmal, hibáimmal, mert tudom, a Tanító kiválasztott és akarta, hogy a tanítványa legyek, hogy életté válhasson bennem, és azokban is, akiket rám bízott.

Pankotai József plébános – Balmazújváros

BOLDOG TEZZA LAJOS ATYA IFJÚSÁGI KAMILLIÁNUS CSALÁD

Ez év augusztusa végén közösségünk, a borbányai Ifjúsági Kamilliánus család a Mária Magdolna megteréséről szóló „Bűneid bocsánatot nyerek” című rockoperát adta elő a borbányai Szent László-templomban. Az előadásunk nagy hatással volt nemcsak a fiatalokra, hanem az idősebb korosztályra is.

2001-ben alakultunk meg Anton Gots és Bodeczki Zbigniew atya támogatásával. A lelkes gyerekeket és a néhány szülőt Ostoróczy Erzsébet kántor-hitoktató fogja össze. Vezetésükkel igyekszünk derűt és fénysugarat vinni a beteg és szenvedő emberek életébe is Isten szeretetének továbbadásával.

Minden évben a megyei Jósza András kórházban Mikulás ünnepséggel és csomagostással, karácsonyi énekkel, pástorjátékkal szerünk emlékezetes pillanatokot a betegeknek. A Szent Kamill Rehabilitációs Otthonba is járunk a fiatalokhoz. Ezen kívül zenélünk és énekelünk a közeli települések temploma-

iban miséken, imaórákon és koncerteken. Hírünk Ausztriába is eljutott, és Nagyboldogasszony ünnepére Gaas-Máriaweinbergbe meghívott minket

Johannes Lehrner atya mind a német, mind a magyar nyelvű ünnepi misére, hogy énekünkkel szolgáljunk. A 11 főből álló kórusunk több misén is énekelt. Johnny tetszettünk a híveknek, még a va-

sárnapi német misére is meghívtak Bildeinbe. A mise egyszerűen gyönyörű volt.

Lenyűgöző volt Johannes atya és az ott élő emberek vendégszeretete is. Az atya egy napos körutat is szervezett részünkre, ahol Németújvárosban a Batthyány család kriptáját és emlékhelyét, Zsidán Brenner János emlékkápolnáját, illetve Szombathelyen a sírját látogattuk meg. A körút során a jáki templomot is megismerhettük. Feledhetetlen volt az osztrák és magyar atyák kedvese, közvetlensége nemcsak felénk, hanem egymás iránt is, mely mély nyomot hagyott bennünk.

A közösségünk működése nem lenne elképzelhető Anton Gots kamilliánus házfőnök, Ostoróczy Erzsébet hitoktatónk és Kerekes László atya lelki és anyagi támogatása nélkül, akik sokszor szabadedjüket is feláldozták a közösségért.

A Boldog Tezza Lajos Atya Ifjúsági Kamilliánus Család tagjai

„ÁLMAIMBAN AMERIKA VISSZAINTEGET”

„Álmaimban Amerika visszainteget...” – tartja az ének. Az én esetemben valóban visszaintegetett a múlt tanév vége felé. A Global Outreach pályázatán egyéves ösztöndíjat nyertem, melynek keretén belül a 2007/2008. tanévben a Milwaukee-beli Marquette University High School diákjaként tanulhattam.

Először látogatást kellett tennem az amerikai nagykövetségen. Ezután egy tábor várt rám Litvániában, hogy felkészítsenek az egy évre.

2007 augusztusában sikeresen megérkeztem a lehetőségek hazájába. A 7 óra időeltolódás és a kíváncsiság küzdött bennem az első napokban. Természetesen az utóbbi erősebb volt. A Hostcsaládom gondoskodott a tevékeny kezdésről. Az első néhány napra vízisielést szerveztek rokonlátogatással egybekötve, aztán hajókázás, tűzijátéknézés, koncertre menetel, minden este máshol alvás...

Eljött az iskolakezdés ideje is. Egyik napról a másikra bekerültem az 1071 diák közé. A jezsuita fiúiskola Wisconsin állam egyik legjobb gimnáziuma. Talán ez volt az első alkalom, mikor éreztem,

hogy a sztereotípiák megdőlnék bennem. Az oktatás színvonala és sokszínűsége már a kezdetektől megragadott. Számomra a történet- és összefüggés központú oktatás nagyon is szimpatikus volt. Komoly hangsúlyt fektetnek a diákok véleményalkotásának fejlesztésére, hogy a tudást az élethelyzetekhez és új, addig ismeretlen problémák megoldására is használni tudják.

Társaim megdöbentően nyitottak, barátságosak és segítőkészek voltak már a kezdetektől. Amit pedig megtapasztalni, hogy milyen szinten büszkék arra, ahol tanulhatnak. Órarendi keretben is alkalmam volt agyagozni, de meglepő volt az iskolán kívüli tevékenységek sokszínűsége. Én a robotics csapathoz csatlakoztam, aminek célja, hogy 6 hét alatt egy működő robotot építsen, ami aztán Atlantában, a világversenyen méri össze tudását más csapatokkal, akik a világ minden pontjáról érkeznek. Az atlantai rendezvény megnyitó beszédét idősebb George Bush tartotta. Hatalmas élmény volt személyesen látni.

Az elmúlt hónapokban milliónyi dolgot volt alkalmam kipróbálni személyesen, amiket eddig csak a filmekben láthattam. Ezek egyike a Prom volt. Ez az a hatalmas (tényleg hatalmas) bál, amin a szeretnivaló kislányt megsókolja a focicsapat kapitánya. Persze a gonosz főhős pedig maga marad. Szóval eljutottam a Promra. Rögtön kettőre is, mivel minden iskolának van sajátja.

A tartalmas kulturális programok – főként szórakozás – mellett az Egyesült Államok vallási életébe is bepillanthattam. Ennek egyik legérdekesebb és úgy gondolom, egész életemre szóló élménye az úgynevezett kairós lelkigyakorlat volt. Itt megtapasztalhattam egy olyan élményt, mind az emberekkel mind pedig az Istennel kapcsolatban, ami mára az életem nélkülözhetetlen részévé vált. Ajánlom minden fiatalnak. Emellett kellemes és elgondolkodtató volt látni, hogy mennyire aktívak a hívők a templomon (misén) kívüli tevékenységekben. Akár a különböző hittanos csoportok találkozóiról legyen szó, akár az egyházközösség munkával való segítségével.

Az év véget ért. Visszanézve szinte felsorolhatatlan, mennyi csodálatos kalandot éltem át.

Ha kedvet kaptatok, nézzétek meg a www.globaloutreach.hu weboldalt, és ne feledjétek, aki tenni szeretne valamit egyházközösségéért vagy annak tagjaiért, annak itthon is kifogyhatatlanok a lehetőségei.

Román Tamás

TANÚIM LESZTEK

Magyar Sydney, Magyar Katolikus Ifjúsági Napok, 2008. július 17–20.

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek” (ApCsel 1,8).

Aki volt már valaha valamilyen fesztiválon, ifjúsági találkozón, az tudja, hogy milyen a hangulata. Azt hiszem, nem olyan sokan mondhatjuk el magunkról, hogy voltunk országos vagy világifjúsági katolikus találkozón. Az én életemből eddig ez kimaradt – ezért állíthatom bátran, hogy aki még nem volt, az nem tudja, hogy miről maradt le.

Sydney messze van – Eger mégis közelebb hozta hozzánk. Huszonhárman indultunk útnak Nyíregyházáról, huszonegy fiatal és két felnőtt, azért írom így időzöjelesen, mert hát az ember annyi éves, amennyinek érzi magát ott belül. Igazából amellel, hogy azokkal lehettem, akikkel egyébként is szeretek együtt lenni, az úton még nem tudtam eldönteni, hogy mit fogok adni, kapni ott, Egerben. A vonatút hosszúsága (leszakadt felsővezeték), és mindenféle adminisztrációs nehézség (regisztráció, szállás elfoglalása némi esővel fűszerezve) után először csak abban voltam biztos, hogy nagyon elfáradtam. De ilyet érez az ember máskor is, és én tudtam, hogy nemcsak kívül, de belül is fáradtam érkeztem ide. Aztán olyan lett, mint amilyenek indult – valami belső esővé változott már a második napon, mert csodálatos érzés volt megtapasztalni, hogy mi, akik ott vagyunk, ugyanabban hiszünk, remélünk, és szeretünk. „A

test ugyan egy, de sok tagja van, a testnek ez a sok tagja azonban mégis egy test” (1Kor 12,12).

Lehetetlen leírni a programokat, hogy mikor és mi történt. Akit ez bővebben érdekel, látogasson el a www.eger2008.hu oldalra, ahol egy közel 100 oldalas programfüzetet is letölthet, vagy a találkozó himnuszát <http://www.eger2008.hu/himnusz>. Én csak azt tudom leírni, amit átéltem, és amit személyesen megtapasztaltam. Számomra ez a négynapos program – az egymásra épülő imádságokkal, katekézissel, szentmisékkel – a lelki megújulást hozta el a poros emmauszi út után megfáradtan érkező vándornak a Jézussal való találkozással és megismeréssel. És emellett jó volt együtt lenni veletek, többiekkel, este beszélgetni, viccelődni, sétálni, felfedezni Egert, amely az ország egyik legszebb városa.

XVI. Benedek pápa üzenetében kiemelte fontos a Szentlélek, az Igazság és Szeretet Lelkére összpontosítanunk, hiszen erősséget és bölcsességet ad, hogy a mai világban bátran meg tudjuk élni és hirdetni az evangéliumot. Aki ott volt, megtapasztalhatta az Egyház Élő Lelkét, és így, eltelve a Szentlélekkel, az új tanévet is könnyebb lesz ezzel az erővel elkezdni.

„A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használgon vele.” (1Kor 12,8)

Találkozunk Madridban, 2011-ben!

Tamaskovicsné Tóth Otília

A PARASZT ÉS A CSACSI

Egy nap a paraszt számára beleesett a kútba. Az állat órákon át szánalmasan bögött, miközben a paraszt megpróbált rájönni, mit tehetne. Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg és a kútat úgyis ideje már betemetni; nem éri meg kihúzni az öreg szamarat. Áthívta a szomszédait, hogy segítsenek.

Mindegyik lapátot fogott és elkezdtek földet lapátolni a kútba. A szamar megértette, mi történik és először rémisztően üvöltött. Aztán, mindenki csodálatára, megnyugodott. Pár lapáttal később a paraszt lenézett a kútba.

Meglepetten látta, hogy minden lapátnyi föld után a szamar valami csodálatosat csinál. Lerázza magáról a földet és egy lépéssel feljebb mászik. Ahogy a paraszt és szomszédai tovább lapátolták a földet a szamarra, lerázta magáról és egyre feljebb mászott. Hamarosan mindenki ámulat, ahogy a szamar átlépett a kút peremén és boldogan elsétált!

ismeretlen szerző

Az élet minden fajta szemetet és földet fog rád lapátolni. A kútból kimászás trükkje, hogy lerázd magadról és tegyél egy lépést. Minden probléma csak egy lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adod fel, nem állsz meg! Rázd meg magad és lépj egyet feljebb.

BAKTALÓRÁNTHÁZARÓL – ÚJFEHÉRTÓRA

Búcsúmiséjére vonult be utoljára Juhász Imre római katolikus plébános a templomkertben megrendezett ünnepi szentmisén Baktalórántházán. A településről és a filiákból jelenlévő hívek nagy számban eljöttek, hogy búcsút vegyenek a 8 éve a Baktalórántházi Egyházközségben szolgálatot tévő lelki atyjuktól, és sajnálattal vették tudomásul azt a megváltoztathatatlan döntést, miszerint augusztus elsejétől Juhász Imre plébános Újfehértón tevékenykedik majd. Imre atya 8 év után gazdag közösségi és lelki mozgalmat hagy maga mögött. Ez alatt az idő alatt alakult meg a Gróf Károlyi Klára Kolping Család, a Szent Mónika Keresztény Édesanyák közössége, a Rózsafüzér Társulat két csoporttal, a laskodi bibliakör, a Kamilliánus Család Baktalórántházán és Ramocsaházán, a Keresztény Értelmiségiek Szervezete, az Egyházközségi Gregorián Énekkar. A sok gazdag program, gyermeki és felnőtt lelkeket formáló előadások, foglalkozások, események mind az ő érdeme. Az ünnepi szentmisén prédikációjában papi pályafutását saját életére is igaz évszámmal tárta a hívek elé.

1348! E három szám papi állomásainak éveit jelzik. Egy év Mátészalka, három év Miskolc, négy év Nyíregyháza, nyolc év Baktalórántháza. Számára ezek a számok –

a Jóisten kegyelme kapcsán – komoly bibliai tartalommal bírnak: - a Mindenható egy örök Isten, aki elküldte Egyszülött Fiát, és életét adta érettünk. A három isteni személy, Atya, Fiú, Szentlélek. A három szent erény: a hit, remény és szeretet. A négy evangélista: Máté, Márk Lukács és János, akiknek levelei alapján közvetítette tanításait híveinek. A nyolc boldogság, amely megmutatja, hogyan és miképp lehetünk valóban boldogok ebben a sarkából kifordult, értékvesztett világban.

Az ő áldozatos nyolc éves szolgálatát megköszönve kívánjuk, találjon az új helyén segítő munkatársakra, támogató hívekre. Kísérje őt a Szűzanya oltalma, a mindenható Isten áldása, hogy a hit, remény, szeretet erényeiben sokáig tudjon még ezen a tiszta, szent úton haladni – amelyet választott – új lendülettel, soha el nem fáradva. Jó egészséget, és kitarító, dolgos papi éveket kívánunk Isten szent oltáránál.

Kép és szöveg: Némethné Csubák Éva

A GRAZI KÓRUSOLIMPIA EZÜST FOKOZATÁT KAPTÁK

A debreceni Svetits Intézet „Voces Iuvenum Gyermekkar” 2008. július 9-19-ig az Ausztriában, Grazban megrendezett 5. World Choir Games kórusolimpián ezüstfokozatot kapott. A világ 69 országából 437 kórus érkezett a fesztiváljai, színházi és operaelőadásai, múzeumi által is vonzó stájerországi fővárosba. A minden irányból gyalogosan is elérhető, városképből kiemelkedő Schlossberg-ről ragyogó kilátás nyílik a városra. Másik nevezetessége a csillagászati témákat és jelképeket uraló 24 dísztermű Eggerbergkastély, parkjában pávák és özek sétálnak.

A Svetits Intézet diákjait és kísérőit az Eggerbergi iskolánővérek látták vendégül. A debreceni kórusnak nem kellett részt vennie a versenyen megelőző kvalifikációban, csak a versenyen. A gyermekkar kategóriában 62 kórus lépett fel, „Voces Iuvenum Gyermekkar” ezüst fokozatban részesítették.

Az olimpiai győztes kórusok hangversenyére vasárnap este került sor. A fesztivál-hangulat uralta nagy hangverseny-csarnokban a gyermekek nemcsak saját, de egymás sikereinek is önfeláldan örültek. A zene, a közös nyelv, közel hozta egymáshoz őket, barátságok szövődtek, kapcsolatok alakultak.

A hazautazás során a debreceni gyermekkaros ellátogatott az ausztriai kegyhelyre, Mariazellbe, majd Bécsbe. Itt a Stephansdom, a Hoffburg, valamint a Schönbrunn kastély és a hozzá csatlakozó francia stílusú park nyújtott páratlan élményt.

Dobi Lászlóné – az ezüstfokozatú „Voces Iuvenum Gyermekkar” vezetője és felkészítő tanára

„A SZEGÉNY EMBER KÉT FILLÉRJE” Számítógép-adományt kaptunk

A fehérgyarmati Szatmár-Beregi Kórház és Gyógyfürdő nagy volumenű informatikai fejlesztése keretében leszerelte azokat a számítógépeket, melyek az új szoftver futtatására nem alkalmasak, de jó állapotúak és használhatóak. Így lehetőség nyílt arra, hogy a kórház jó tékony célra használja fel ezeket a számítógépeket. Erről tájékozódva egyházközségünk Dr. Vadász Mária-hoz, a kórház főigazgatójához fordult, hogy olyan gyermekek, illetve az egyházközség felnőtt tagjai is hozzáférjenek a számítógéphez, akiknek erre nem adatott meg otthon a lehetőség, s hogy az egyházközség segítsen a lehetőségekben is segítséget nyújtson az adomány.

Az átadásra augusztus 22-én került sor, amely során két teljes komplett számítógépes munkaállomást kapott egyházközségünk. További célunk az internet-hozzáférés biztosítása. Egyházközségünkhez 30 település tartozik. A számítógépek

a két legnagyobb egyházközségben, Kölcsházán és Jánkmajtison kerülnek elhelyezésre.

A mai világ technikai fejlődése tagadhatatlan, és az egyházközségeknek is követni kell ezt a haladást, így az egyházközségi honlapjaink (Fehérgyarmat: www.romaikatolikusfgy.5mp.eu, Jánkmajtis: www.szentharomsag.5mp.eu) az egyházközségi tagjaink részére is elérhetőek lesznek, valamint bemutatkozhatnak a világhoz.

Tudjuk, hogy ebben a mai világban milyen helyzetben vannak a kórházak, épp ezért dicsérendő és megható ez a felajánlás, mellyel a nehéz helyzetben lévő kórház segít a szintén nehéz helyzetben lévő szervezeteken, és ezáltal a magánembereken.

A kórház és az egyházközségek között idáig is jó volt a kapcsolat, hiszen kórházi szolgálatok működnek, amit a felek mindkét oldalról szeretnének továbbfejleszteni.

Ruszkai Gábor – plébános, Fehérgyarmat

TALÁLKOZTAM A KÖZÖSSÉGI EGYÜTTLÉT ÖRÖMÉVEL

Utólag bevallom, nagyon örültem, amikor Juhász Imre római katolikus plébános atya hívására elmentem Debrecenbe, a 25. Debreceni Ifjúsági Találkozóra, ahol a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyéből gyűltek össze a fiatalok. Én még soha nem voltam ilyen helyen és ilyen találkozóon, féltem is egy kicsit attól, hogyan fogok beilleszkedni a sok idegen fiatal közé hacsak arra az egy napra is.

A baktalórántházi egyházközség laskodi filiájából kerültem erre a szép eseményre. A csoportfoglalkozások, a mozgalmas, érdekes játékok, előadás meghallgatása Munkácsi Mihály képeiről mind felejthetetlen élményt nyújtottak számomra.

A bibliai részletek felolvasása során rájöttem, mennyi mindent kell még pótolnom a Szentírásról.

A Képmás zenekar egyórás élő előadása, majd a jubileumi ünnepség után egy lélekemelő misén vettünk részt, ami után hazaindultunk.

Eddigi életem egyik legszebb napja volt ez, s amellett hogy tartalmasan, lelkiekben is gazdagodva töltöttem el, még barátokat is szereztem... Hol volt akkor már a reggeli félnégyes!

Mihók Katalin, Laskod

ÖRÖKFOGADALOM-TÉTEL DEBRECENBEN

2008. július 31-én ünnepélyes örökfogadalmat tett három nővérünk: Erős Katalin M. Renáta, Kutas Szilvia M. Janka, Nyúl Patrícia M. Fidelis.

Az iskolanővérek közös nyári lelkigyakorlatának idén is Debrecenben a Svetits Intézet adott otthont, itt gyűltek össze a magyarországi intézményekből, ill. a Kárpát-medencéből a nővérek. Az egy csendes együtt töltött hét végén köszöntöttük jubiláns rendtársainkat, akik első fogadalmukat tették: 65 éve Relindisz, Karola, Reginálda nővér, 50 éve Jolánta, Rita, Szilvána nővér, 45 éve Agnéta, Emerica, Georgia, Julitta és Terezita nővérek, 35 éve Katalin nővér, 25 éve Teréz nővér, 20 éve Hedvig, Irén, Márta, Petra és Vera nővér.

Szerzetesi életünk nem az örökfogadalommal kezdődik, nem is ez a csúcspontja, de ebben az ünnepélyes misében oszthatjuk meg elkötelezett életünk mélységét saját családjainkkal, ismerőseinkkel, barátainkkal és az egyház minden tagjával. A szent áldozatot, melyhez szorosan kapcsolódik Istennek adott életünk áldozata, a fogadalmat tevő nővér által meghívott papok és püspökök mutatják be. Idén főcelebránként jelen volt, ill. a prédikációt mondta Bíró László kalocsa-kecskeméti segédpüspök, koncelenbrált többek között a lelkigyakorlatot vezető Mustó Péter, Szöcs László és Vizi Elemér jezsuita, Tözsér Endre piarista és Kabar Sándor atya. A miséző papok között volt Fidelis nővér ikertestvére, Nyúl Viktor pécsi egyházmegyes pap is.

Új Örökfogadalmas nővéreink:

Renáta nővér a több éves pesti oktató munka után jelenleg a szegedi Karolina Iskolában tanít történelmet, hittant és médiaismeretet. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Doktori Iskolájának hallgatója. Nagy család legifjabb tagja, egy nővére, egy bátyja és egy ikertestvére van. Mindannyian vele örültek ezen a napon.

Janka nővér jelenleg a tartományfőnöknő mellett lát el segítő feladatot. Szintén a Karolina Iskolában tanított matematikát, ahol korábban érettségizett. Édesanyja és nővére mellett nagymamája is vállalta a hosszú utat Szentestől, hogy osztozhasanak örömeiben a fogadalom napján.

Fidelis nővér Renáta nővérral egy osztályban végzett a pesti Patrona Hungariae Gimnáziumunkban. A tanítói és óvónői diploma megszerzése után egy évet töltött Gambiában, azóta pedig a pesti iskolánkban dolgozik. Szülei az elsők között csatlakoztak közösségünkhöz mint társult tagok, akik világi emberekként osztoznak karizmainkban.

A közös ünneplés alkalmával megtelt a Svetits Szent Kereszt kápolnája. A nővérek és rokonok mellett sok diák, szülő, munkatárs is eljött az ország különböző részeiből.

Köszönjük, hogy mindennek örömét megoszthatjuk a körülöttünk élőkkel is.

Az iskolanővérek nevében Gerda és Réka nővér

SZENT PÁL-ÉVHEZ KAPCSOLÓDÓ ESEMÉNYEINK

„Augusztus 31-én (vasárnap) a **fehérgyarmati** Szent Péter és Pál Római Katolikus Egyházközségben az egyházi Szent Pál-évhez kapcsolódóan megindultak a Szent Pálhoz kapcsolódó rendezvénysorozatok, melynek első alkalmá volt a megréréshez és Isten-élményhez kapcsolódó „Pálforduló” zenés áhítat, amellyel nemcsak a természetnek a nyárból őszbe való fordulását idéztük, hanem a lélekaratásra, a megteremtett lelki gyümölcsök helyes felhasználására is próbáltunk indítást adni. A prédikáció után tartott áhítat ökumenikus kapcsolataink elmélyítését is célozta, hiszen a környékünkön több református lelkész is jelezte, hogy szívesen csatlakoznának a Szent Pál-év rendezvénysorozatához egyházközségeikkel.

PÁLYÁZAT: A Szent Pál-évhez kapcsolódóan egyházközségünk pályázatokat hirdetett felnőttek részére „Egyházközségünk történelme” címmel, gyermekek részére pedig rajzpályázatot. A pályázati felhívások elérhetők honlapunkon (www.romaikatolikusfyg.5mp.eu) menüpont alatt.

A keresztény értelmiségi kör következő összejövetelein „Szent Pál apostol megrérése”, azt követően pedig „Szent Pál apostoli ténykedése és hagyatéka egyházunkban” címmel hangoznak el majd előadások. A további alkalmakról folyamatosan tájékoztatjuk az olvasókat.

Templomunkban püspök atya engedélyével a vasárnapi szentmiséken teljes búcsút nyerhet, aki a szentmisén búcsúnyerési szándékkal vesz részt, és megfelel az egyház által előírt feltételeknek. A búcsún elnyert kegyelmet fel lehet ajánlani élő és elhunyt hozzátartozókért, vagy saját magunk részére is.

Ruszki Gábor plébános és

Dr. Kádár Brigitta honlapszerkesztő, sajtóreferens

VAN KIÚT AZ ERKÖLCSI VÁLSÁGBÓL

Az ember tudatos és szabad lény, képes a megismerésre, az akarásra, és felelős is a tetteiért. Nem elég ugyanis a pusztá ismeret, különbséget is kell tudni tenni a jó és a rossz között, és tudni kell dönteni. E megállapításokkal kezdve mondott megnyitó előadást Erdő Péter bíboros, Esztergom-budapesti érsek szeptember 4-én Nyíradonyban a Barankovics István Alapítvány Izraelita Műhelye által kezdeményezett nyilvános (teltházás) fórumon, amelynek a Móricz Zsigmond Művelődési és Információs Házban adott helyet a város önkormányzata.

A közönség órákon át hallgatta folyamatos feszült figyelemmel az egyházi és világi személyiségeket, művészeket, a civilszféra hivatott képviselőit, és fejezte ki türelmével egy valódi megújulás iránti reményét. A fórum a Biblia éve rendezvénysorozatába illeszkedett, természetes volt tehát az egyházak részéről megmutatkozó aktivitásnak az a ritkaság számba menő példája, hogy határon innen és határon túli közösségeknek szolgáló püspök atyák együtt kapcsolódtak be a közönség előtt folytatott eszmecserebe, és vázolták fel az utat, ami kivezetheti a magyarságot a mai válságából. A válság tényét ugyanis senki sem kérdőjelezte meg, ahogyan azt sem, hogy létezik kiút.

A valószínűleg megfelelő élet szabályát a Biblia fényében Isten akaratának teljesítése jelenti, mondta Erdő Péter, azzal folytatva, hogy mivel Isten egyetlen abszolút és irgalmas és előbb szeretett minket, Őt teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménk-

ből és minden erőnkkel kell szeretni. Embertársainkat pedig Istenre való tekintettel, akinek a másik ember is képmása, úgy kell szeretni, mint önmagunkat. Ez a feltétlen odaadásra is kötelező bibliai szemlélet az erőssége a zsidó-keresztény kulturális örökségnek. Ez teszi lehetővé, hogy bízunk a józan eszben, hogy feltétlenül tudjuk szeretni a másik embert is, de minden e világi nehézség között bízunk Isten szeretetében, és abban a lehetőségben, hogy megismerhetjük és követhetjük az Ő akaratát. Mindez nem ment fel az erkölcsileg helyes magatartás útjának a keresése alól. Sem a természettudomány, sem a gazdasági élet, sem a társadalmi élet embere nem mondhatja azt, hogy az én körömben nem érvényes az erkölcs – hangsúlyozta a bíboros.

Bölcskei Gusztáv püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke a többi közt annak a meggyőződésének adott han-

got, hogy újra kell fogalmazni az etika és a politika kapcsolatát. Amikor szinte kizárólag a hatalom kérdése kerül a politika középpontjába, a cél- és értékorientáltság egyre inkább háttérbe szorul. A nép javát kereső politikának azonban nem lehet egyedüli kérdése a hatalom. Az első morális követelmény ezért a politikussal szemben a nyitottság az igazság irányadó eszméi iránt, ami azt jelenti, hogy a politikusok nem zárkozhatnak el olyan igazságok, tények elől, amelyek politikailag nehezen emészthetők.

Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi megyéspüspök II. János Pál pápát idézve emlékeztette hallgatóságát a spirituális háttér nélkül élő európai ember reménytelenségének külső jeleire. Ilyen jelek például az élet értelmének elvesztése, a jövőtől való félelem, a születések számának drámai megfogyatkozása és a végleges döntések halogatása sőt elutasítása még a házasságra vonatkozóan is. „Úgy gondolom, hogy mindezek a magyar társadalomban is jelenlévő valóságok” – fogalmazott a püspök, rámutatva, hogy a Szentírásban rendelkezésünkre állnak azok az útmutatások, értékek és igazságok, amelyek fényében mindenki megtalálja az életet reményt.

A konferencián felszólalt még többek között Tökés László királyhágómmelléki református püspök, európai parlamenti képviselő; Mészáros Kálmán, a Magyarországi Baptista Egyház országos elnöke és Semjén Zsolt, a KDNP elnöke is.

Kép és szöveg: Gulyás Imre

KEDVES GYEREKEK!

Beköszöntött egy újabb tanév, és ez számunkra – és számotokra is – mindig egy kicsit a misszió, az apostolkodás ideje is. Hiszen hány gyermek nem akar járni hittanra, és hányan nem is hallottak még sosem Jézus Krisztusról! Amellett, hogy bátorítunk benneteket arra, hogy hívjátok Jézushoz a hittanórára és a templomba minél több társatokat, némi segítséget is adunk. A kicsiknek egy kis biztatást, hogy Jézus szereti a gyerekeket, és mindenkit hazavár az Ő országába. A nagyobbak figyelmébe pedig Szent Pál apostol három missziós útját ajánljuk. Beküldési cím és határidő:

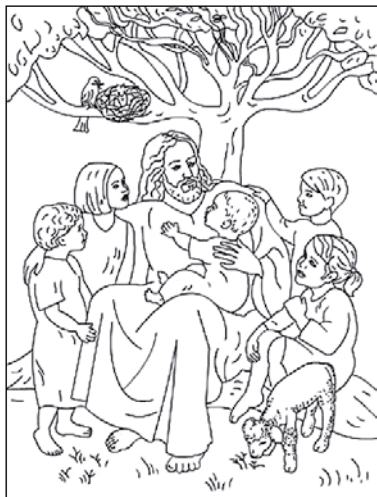
Tamaskovicsné Tóth Otília
4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.
2008. október 30.

Az előző szám nyertesei:
Magdus Andrea és Sándor, Újfehértó
Nyeste Tamás, Újfehértó

**A nyereményeket 2008-ban egyházmegyénk
kegytárgyboltja ajánlotta fel:
Laudate kegytárgy- és könyvesbolt
Nyíregyháza, Kossuth tér 4. (római katolikus plébánia)
www.laudate.hu**

JÉZUS ÉS A GYEREKEK

Keresd meg a tíz különbséget a két kép között!

K	J	E	R	U	Z	S	Á	L	E	M
O	Y	F	I	L	I	P	P	I	Ü	A
R	D	E	R	B	É	E	W	S	Z	C
I	X	Z	Ö	V	I	R	C	Z	H	E
N	M	U	G	Y	Z	G	K	T	U	D
T	U	S	M	Ö	L	É	Z	R	C	Ó
H	B	Z	O	J	K	S	Ü	A	S	N
U	Z	Y	X	L	P	O	H	J	V	I
S	Z	A	L	A	M	I	S	Z	A	A
Z	F	A	N	T	I	O	C	H	I	A

HOL JÁRT PÁL?

Pál apostol sok helyen megfordult életében.

Néhány helyszín neve itt szerepel a hálóban, öt vízszintesen, öt függőlegesen.

Egyet pedig úgy fejthetsz meg, hogy a sötét négyzetek betűit helyes sorrendbe rakod.

Ha nem mennek könnyen a helyszínek, lapozd fel az Apostolok Cselekedeteit, ahol megtalálod Pál apostol három útját (13-14; 15-18 és 18-21. fejezet).

III. ÖRÖMHÍR GYEREK- KLUB NYÁRI TÁBOR

Nyíregyháza, 2008. július 7–11.

Idén harmadik alkalommal rendeztük meg az Örömhír Gyereklub Nyári Táborát. Az idén is meghívtuk azokat, akikkel már hosszabb idő óta levelezünk (a tavalyi évben – rajtam kívül álló okok miatt – szünetelt az Örömhír Levelező Klub, de most szeptembertől szeretnénk újraindítani).

dei tornapályán. Ezek a programok azt a célt szolgálták, hogy teret engedjünk közösséggé fejlődésünknek. Felejthetetlen élményt nyújtott még számunkra az együtt-énekelés a Képmás zenekarral, és a közös videónézés is.

Külön öröm, hogy a táborban szövődött barátságok annak végével sem értek véget,

2008. a Biblia éve, így most ez volt a tábor témájának vezérfonala. A közös foglalkozások révén öt napon keresztül minden nap hallhatuk Isten Igéjét, és egyre mélyebbre merültünk a Könyvek Könyvének csodálatos világában. A napi imádságok, lelki beszélgetések azt a célt szolgálták, hogy a hallottak ne csak üres szavak maradjanak, hanem a mindennapokban is meg tudjuk élni a kereszténységet. A nap végén a gyerekekkel közösen értékeltük, hogy tudtuk megvalósítani kitzűzött céljainkat: fejlődést a szeretetben, imádságban, a békés egymás mellett élésben, a rácsodálkozásban a világ teremtett dolgaira, és a hitben, az Istenbe vetett feltétlen bizalomban. Emellett minden nap ellátogattunk, barangoltunk egy kicsit a városban is; voltunk játszótéren, állatkertben, a bujtosi városligetben és az er-

hanem továbbra is levelezünk, találkozunk. Szeptemberben pedig, kívül személyesen, kívül pedig posta útján, de ismét folytatódni fognak az Örömhír Gyereklub foglalkozásai – immár az ötödik tanévben.

Szeretném megköszönni mindazok segítségét, akik részt vettek a tábor megszervezésében, lebonyolításában: elsősorban Kerekes László és Gáspár Mátyás atyáknak, Kardos György, Tolnai Tímea, Pelyhe Gábor és Székelyné Kristóf Mónika nyíregyházi hitoktatótársaimnak, Szlota Klaudia, Balla Tamás, Gáva Szabina és Ilosvai Lilla négy állandó segítőmnek és mindazoknak, akik eljöttek, segítettek, támogattak bennünket. Isten áldja meg munkájukat!

Tamaskovicsné Tóth Otília

COR HÉTVÉGE

Az első COR hétvégét 1970-ben a kanadai Stratfordban tartották, innen terjedt el. A „COR” szó latinul szívet jelent, a szeretet szimbóluma, azt akarja kifejezni, hogy Krisztust másokban találjuk meg. Egy COR hétvége fiataljainkat közösségeti ahhoz, hogy hitüket és mindennapi életüket új szempontok szerint rangsorolják, szüleiket és családjukat szeressék és megbecsüljék. Megtapasztalják, hogy milyen másokban meglátni Krisztust, és megérezzék, milyen a keresztényi szeretet.

A COR ezt úgy próbálja megvalósítani, mint-ha egy családban lennénk. A hétvégét a mama és a papa irányítja, akik a COR család szülei, a család fiataljai pedig egymás testvérei. A fiatalok 17 és 22 év közöttiek. Az épületben, ahol a hétvége otthon kap, van nappali, ebédlő és hálószobák, mint bármelyik otthonban. A hétvége évente két alkalommal kerül megrendezésre Nyíregyházán, valamint Debrecenben Lengyel József plébános, valamint Pankotai József plébános vezetésével. A COR-ban

bátorítják a tevékenységek spontaneitását és szabadságát. A javasolt tevékenységek a COR-ban résztvevő összes személy temperamentumát tekintetbe veszik, lehetővé téve számukra, hogy a lehető legtöbbet nyerjenek a hétvégéből. Tavasszal a nagyböjti, ősszel pedig az adventi időszak kezdetén találkozhatnak. A program péntek estétől vasárnap estig tart.

Ha kedvet kaptál és szeretnél részt venni egy ilyen hétvégén, a következőképpen van rá lehetőség:

Jelentkezni csak személyes meghívás alapján lehetséges.

Érdeklődhetsz plébánosodnál, a COR szülőknél (Báránkó András, Báránkó Andrásné Ildikó, Hlács Tibor, Hlács Tiborné Erika, Debrecen és Farkas István, Farkas Istvánné Elza, Mátészalka), valamint e-mailben (corhetvege@freemail.hu).

Hlács Tiborné Erika

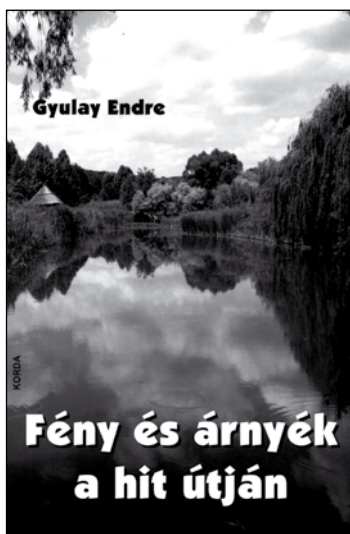
KÖNYVAJÁNLÓ

Gyulay Endre: Fény és árnyék a hit útján

Igen zimankós idők voltak a hit és a hívők számára. Melegedni a templomban lehetett, de olykor még azt is megfigyelték, ki megy be oda. Ez rossz pontnak számított, különösen álláskeresésnél vagy továbbtanulásnál. Mégis voltak lelkes fiatalok, akik a hitben keresők voltak, életcélt, értelmet kerestek. Hetente találkoztak vagy nyári lelkigyakorlatokon, kitéve ezer veszélynek, keresték az utat, igazságot és az Életet, magát Jézus Krisztust.

Hallani akarták, mint az első tanítványok a hívó jézusi szavakat: „Jöjjetek és lássátok!”

Az isteni igazságok nem évhez kötöttek. Most, a Biblia évében, ez a világos szerkezetű írás segítheti a Szentírás jobb megértését, megbeszélések, lelkigyakorlatok anyaga lehet. Példaként használható hasonló anyagok kidolgozásához. A szerző írásában is megőrizte a rá jellemző élőbeszéd zamatát, és ez is hozzájárul a könyv olvasásának, a benne elrejtett igazságok felfedezésének örömehez.

EGYHÁZMEGYEI PROGRAMAJÁNLÓ

OKTÓBER

3–4–5. Lelkigyakorlat a Római Katolikus Egyetemi Lelkészség fiataljai részére

4. Nagymarosi Találkozó (érdeklődni a plébánosoknál)

11. FAVÉT – Ifjúsági Találkozó Nyíregyházán

10–12. Egyházközségi értesítők Szerkesztőinek VII. Országos Találkozója – Mohács (Jelentkezni a katolikus.hu honlapon letölthető jelentkezési lap visszaküldésével és a részvételi díj befizetésével lehet.)

18. Plébániai kommunikáció felelősök találkozója Nyíregyházán az ELI-ben (Egyházmegyei Lelkipásztori Intézet)

24–26. 72 óra kompromisszum nélkül ifjúsági szociális akció! (érdeklődni a plébánosoknál)

NOVEMBER

5. Szent Imre nap, a Nyíregyházi Szent Imre Gimnázium ünnepe

5. Római Katolikus Egyetemisták Találkozója az Egyetemi Lelkészség szervezésében a Szent József Gimnáziumban

15. Katekéták és akolitusok továbbképzése Debrecenben a Szent József Gimnáziumban

22. Keresztény Bál Debrecenben, jegyigénylés: Debrecen, Szent Anna plébánia

A nagy érdeklődésre való tekintettel egy második csoport is indul

A SZENTFÖLDI ZARÁNDOKÚTRA

A DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE SZERVEZÉSÉBEN

2008. november 6–13-ig

8 nap/7 éjszaka repülővel, félpanzióval

Lelki vezető:

Dr. Krakomperger Zoltán
plébános – Hajdúszoboszló

A részvételi díj, amely a járulékos költségeket is tartalmazza: 234 900 Ft

Korlátozott számban tudunk még utasokat fogadni!

Kérésre részletes programot küldünk, de megtalálható a www.katolikus.hu/debrecen oldalon is.

Érdeklődni: Dr. Havas Lászlóné
30/6644052 havasgi@gmail.com

(utaskísérő)

Kovács Ágnes

Egyházmegyei Sajtóiroda
4024 Debrecen, Varga u. 4.

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: oromhir@kovacsagi.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

